

Oznámení Komise o osvědčených postupech pro vedení řízení týkajících se článků 101 a 102 SFEU**(Text s významem pro EHP)**

(2011/C 308/06)

OBSAH

1.	OBLAST PŮSOBNOSTI A ÚČEL OZNÁMENÍ	8
2.	FÁZE ŠETŘENÍ	9
2.1	Vznik případů	9
2.2	Prvotní posouzení a přidělení případu	10
2.3	Zahájení řízení	11
2.4	Jazyky	12
2.5	Žádosti o informace	12
2.5.1	Rozsah žádosti o informace	13
2.5.2	Právo nevypovídat ve vlastní neprospěch	13
2.5.3	Lhůty	13
2.5.4	Důvěrnost	14
2.5.5	Schůzky a jiné kontakty se stranami a třetími osobami	14
2.5.6	Pravomoc dotazování (dotazování)	15
2.6	Kontroly	15
2.7	Profesní tajemství	15
2.8	Výměna informací mezi orgány pro hospodářskou soutěž	17
2.9	Schůzky k projednání současného stavu	17
2.9.1	Podoba schůzek k projednání současného stavu	18
2.9.2	Načasování schůzek k projednání současného stavu	18
2.10	Trojstranné schůzky	19
2.11	Schůzky s komisařem nebo generálním ředitelem	19
2.12	Přezkum hlavních podání	19
2.13	Možné výsledky fáze šetření	20
3.	ŘÍZENÍ VEDOUcí K ROZHODNUTÍ O ZÁKAZU	20

3.1	Právo být slyšen	20
3.1.1	Prohlášení o námitkách	21
3.1.1.1	Účel a obsah prohlášení o námitkách	21
3.1.1.2	Možné uložení nápravných opatření a argumenty stran	21
3.1.1.3	Možné uložení pokut a argumenty stran	21
3.1.1.4	Transparentnost	22
3.1.2	Nahlížení do spisů	22
3.1.3	Postupy k usnadnění výměny důvěrných informací mezi stranami, proti nimž je vedeno řízení	23
3.1.4	Písemná odpověď na prohlášení o námitkách	23
3.1.5	Práva stěžovatelů a zúčastněných třetích osob	24
3.1.6	Ústní slyšení	25
3.1.7	Doplňující prohlášení o námitkách a dopis o skutečnostech	25
3.2	Možné výsledky této fáze	26
4.	POSTUPY PRO PŘIJETÍ ZÁVAZKŮ	26
4.1	Zahájení jednání o závazcích	27
4.2	Předběžné posouzení	27
4.3	Předložení závazků	27
4.4	„Tržní test“ a následná jednání se stranami	28
5.	POSTUP PRO ZAMÍTNUTÍ STÍŽNOSTÍ	28
5.1	Důvody zamítnutí	29
5.2	Postup	29
6.	OMEZENÍ TÝKAJÍCÍ SE POUŽITÍ INFORMACÍ	30
7.	PŘIJÍMÁNÍ, OZNAMOVÁNÍ A ZVEŘEJŇOVÁNÍ ROZHODNUTÍ	30
8.	BUDOUCÍ REVIZE	31
	PŘÍLOHA 1	32

1. OBLAST PŮSOBNOSTI A ÚČEL OZNÁMENÍ

1. Hlavním účelem tohoto oznámení je poskytnout praktické vodítko s ohledem na vedení řízení týkajících se článků 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) ⁽¹⁾ Evropskou komisí (dále jen „Komise“) v souladu s nařízením (ES) č. 1/2003 ⁽²⁾, jeho prováděcím nařízením ⁽³⁾ a judikaturou Soudního dvora Evropské unie. V tomto ohledu je cílem oznámení zlepšit informovanost o postupu šetření Komise ⁽⁴⁾, a tudíž zvýšit účinnost šetření a zajistit vysokou míru transparentnosti a předvídatelnosti tohoto postupu. Oznámení se vztahuje na hlavní řízení ⁽⁵⁾ týkající se údajného jednání v rozporu s články 101 a 102 SFEU.
2. Do oblasti působnosti tohoto oznámení nespádají řízení o porušení Smlouvy vedená proti členským státům, která jsou založena zejména na článku 106 SFEU ve spojení s články 101/102 SFEU. Toto oznámení se nevztahuje rovněž na řízení podle nařízení o spojování podniků ⁽⁶⁾ nebo na řízení ve věcech kontroly státní podpory ⁽⁷⁾.
3. Řízení týkající se použití článků 101 a 102 SFEU (na něž se dále obecně odkazuje jako na „řízení“) jsou upravena zejména nařízením (ES) č. 1/2003 a prováděcím nařízením. Pro vedení těchto řízení je důležité rovněž oznámení Komise o přístupu do spisu ⁽⁸⁾ a oznámení Komise o vyřizování stížností ⁽⁹⁾, jakož i mandát úředníka pro slyšení ⁽¹⁰⁾. Co se týká podávání zpráv ekonomických odborníků a předkládání kvantitativních údajů, odkazuje se na osvědčené postupy pro předkládání hospodářských důkazů ⁽¹¹⁾. Toto oznámení by se proto nemělo považovat za úplný výčet všech opatření, jimiž se řídí řízení vedená Komisí. Toto oznámení je nutno číst ve spojení s ostatními takovými nástroji a příslušnou judikaturou.

⁽¹⁾ S účinkem ode dne 1. prosince 2009 se články 81 a 82 Smlouvy o ES stávají články 101 resp. 102 SFEU. Oba soubory ustanovení jsou v zásadě totožné. Pro účely tohoto dokumentu by se odkazy na články 101 a 102 SFEU měly případně považovat za články 81 resp. 82 Smlouvy o ES.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1) ve znění nařízení Rady (ES) č. 411/2004 ze dne 26. února 2004, kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 3975/87 a mění nařízení (EHS) č. 3976/87 a (ES) č. 1/2003 v souvislosti s leteckou dopravou mezi Společenstvím a třetími zeměmi (Úř. věst. L 68, 6.3.2004, s. 1), a nařízení Rady (ES) č. 1419/2006 ze dne 25. září 2006, kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 4056/86, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článkům 85 a 86 Smlouvy v námořní dopravě, a mění nařízení (ES) č. 1/2003, pokud jde o rozšíření jeho působnosti na kabotáž a trampovou dopravu (Úř. věst. L 269, 28.9.2006, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 18) ve znění nařízení Komise (ES) č. 622/2008 ze dne 30. června 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 773/2004 s ohledem na postup při narovnání v případech kartelů (Úř. věst. L 171, 1.7.2008, s. 3).

⁽⁴⁾ Toto oznámení se vztahuje výhradně na postupy Komise týkající se prosazování článků 101 a 102 SFEU; netýká se uplatňování těchto ustanovení vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž.

⁽⁵⁾ Toto oznámení se nezabývá zvláštními postupy, například za účelem uložení pokut podnikům, které poskytly zavádějící informace, odmítly poskytnout odpověď na otázky týkající se předmětu kontroly nebo porušily pečeti umístěné úředníky (viz čl. 23 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003). Nevztahuje se ani na rozhodnutí o předběžných opatřeních podle článku 8 nařízení (ES) č. 1/2003 ani na rozhodnutí týkající se zjištění nepoužitelnosti podle článku 10 nařízení (ES) č. 1/2003.

⁽⁶⁾ Viz nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1). V tomto ohledu viz osvědčené postupy GR pro hospodářskou soutěž týkající se provádění řízení ES o kontrole spojování podniků ze dne 20. ledna 2004, zveřejněné na internetových stránkách GR pro hospodářskou soutěž: <http://ec.europa.eu/competition/mergers/legislation/proceedings.pdf>

⁽⁷⁾ Viz nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 (nyní článku 108 SFEU) Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83/1, 27.3.1999, s. 1). V tomto ohledu viz oznámení Komise „Kodex osvědčených postupů pro provádění řízení ve věcech kontroly státní podpory“, Úř. věst. C 136, 16.6.2009, s. 13.

⁽⁸⁾ Oznámení Komise o pravidlech pro přístup do spisu Komise v případech podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES, článků 53, 54 a 57 Dohody o EHP a nařízení Rady (ES) č. 139/2004 (Úř. věst. C 325, 22.12.2005, s. 7).

⁽⁹⁾ Oznámení Komise o vyřizování stížností Komisí podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES (Úř. věst. C 101, 27.4.2004, s. 65).

⁽¹⁰⁾ Rozhodnutí C(2011) 5742 předsedy Evropské komise ze dne 13. října 2011 o mandátu úředníka pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže.

⁽¹¹⁾ Pracovní dokument útvarů Komise o osvědčených postupech pro předkládání hospodářských důkazů a shromažďování údajů ve věcech týkajících se uplatňování článků 101 a 102 SFEU a spojování podniků, http://ec.europa.eu/competition/index_en.html

4. Na šetření týkající se kartelů, jak jsou vymezeny v oznámení o shovívavosti⁽¹²⁾, se mohou vztahovat zvláštní postupy pro žádosti o shovívavost a při narovnání⁽¹³⁾. Na tyto zvláštní postupy se toto oznámení nevztahuje. Specifická povaha řízení o kartelových dohodách vyžaduje v určitých případech zvláštní ustanovení, aby toto řízení nebylo na překážku případným žádostem o shovívavost⁽¹⁴⁾ nebo jednání o narovnání⁽¹⁵⁾. V případě potřeby jsou tato zvláštní ustanovení uvedena.
5. Toto oznámení je strukturováno následovně. V oddílu 2 je objasněn postup, který se použije ve fázi šetření. Tato část je důležitá pro jakékoli šetření bez ohledu na to, zda vede k rozhodnutí o zákazu (článek 7 nařízení (ES) č. 1/2003), rozhodnutí o závazcích (článek 9 nařízení (ES) č. 1/2003) nebo rozhodnutí o zamítnutí stížnosti (článek 7 prováděcího nařízení). V oddílu 3 jsou popsány hlavní procesní kroky a právo na obhajobu v rámci řízení vedoucích k rozhodnutím o zákazu. V oddílu 4 jsou popsány zvláštní znaky postupu přijetí závazků. Oddíl 5 se týká zamítnutí stížností. Zbývající oddíly se týkají obecného uplatňování: oddíl 6 popisuje omezení týkající se používání informací, oddíl 7 se zabývá přijímáním, oznamováním a zveřejňováním rozhodnutí a oddíl 8 pak budoucími revizemi.
6. Toto oznámení vychází zejména z dosavadních zkušeností s uplatňováním nařízení (ES) č. 1/2003 a prováděcího nařízení. Odráží názory Komise v době zveřejnění a bude se používat ode dne zveřejnění u dosud projednávaných⁽¹⁶⁾ a budoucích případů. Zvláštní znaky jednotlivého případu však mohou vyžadovat přizpůsobení tohoto oznámení či odchýlení se od tohoto oznámení v závislosti na dotyčném případě.
7. Toto oznámení nezakládá nová práva nebo povinnosti ani nemění práva či povinnosti vyplývající ze Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), nařízení (ES) č. 1/2003, prováděcího nařízení a judikatury Soudního dvora Evropské unie.
8. Komise vybízí k používání informací zasílaných elektronicky (e-maily nebo digitální zařízení) v korespondenci související s daným případem.

2. FÁZE ŠETŘENÍ

2.1 Vznik případů

9. Případ týkající se údajného jednání v rozporu s článkem 101 nebo 102 SFEU může být založen na stížnosti podniků, jiných fyzických a právnických osob a členských států.

⁽¹²⁾ Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. C 298, 8.12.2006, s. 17) („oznámení o shovívavosti“), tj. tajných „dohod a/nebo jednání ve vzájemné shodě mezi dvěma či více soutěžiteli s cílem koordinovat jejich soutěžní chování na trhu a/nebo ovlivňovat příslušné parametry hospodářské soutěže, a to prostřednictvím praktik, jako je stanovování kupních nebo prodejních cen či jiných obchodních podmínek, přidělování produkčních nebo prodejních kvót, sdílení trhů včetně rozdělování trhů, omezování dovozů a vývozů a/nebo protisoutěžní chování vůči dalším konkurentům. Taková jednání představují nejzávažnější porušení (článek 101 SFEU)“.

⁽¹³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 622/2008 ze dne 30. června 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 773/2004 s ohledem na postup při narovnání v případech kartelů (Úř. věst. L 171, 1.7.2008, s. 3); oznámení Komise o postupu při narovnání s cílem přijmout rozhodnutí podle článků 7 a 23 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 v případech kartelů, Úř. věst. C 167, 2.7.2008, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Je třeba uvést, že Komise je oprávněna nepřihlídnout k žádostem o poskytnutí ochrany před pokutami podaným po vydání prohlášení o námitkách (viz body 14 a 29 oznámení o shovívavosti).

⁽¹⁵⁾ Komise je oprávněna nepřihlížet k žádostem o poskytnutí ochrany před pokutami podle oznámení o shovívavosti na základě skutečnosti, že byly podány po uplynutí lhůty stanovené stranám k tomu, aby se písemně přihlásily, zda jsou připraveny vstoupit do jednání o narovnání (viz bod 13 oznámení o postupu při narovnání).

⁽¹⁶⁾ Co se týká případů, které byly v době zveřejnění tohoto dokumentu dosud projednávány, tento dokument se vztahuje na procesní kroky, jež mají být učiněny po jeho zveřejnění.

10. Informace od občanů a podniků jsou důležité pro zahájení šetření Komise. Komise proto občany a podniky vybízí, aby ji informovali o domnělém porušení pravidel hospodářské soutěže⁽¹⁷⁾. To lze učinit podáním oficiální stížnosti⁽¹⁸⁾ nebo jednoduše poskytnutím informací o trhu Komisi. Každá osoba, která může prokázat oprávněný zájem jako stěžovatel a která podá stížnost v souladu s tiskopisem C⁽¹⁹⁾, má určitá procesní práva. Podrobné údaje o postupu, jenž je třeba dodržet, jsou uvedeny v prováděcím nařízení a v oznámení o vyřizování stížností. V souladu s článkem 13 prováděcího nařízení mají určitá procesní práva rovněž jiné fyzické a právnické osoby než stěžovatelé, které prokážou dostatečný zájem, aby byly vyslechnuty, a které byly úředníkem pro slyšení přizvány k řízení.
11. Komise může zahájit šetření určitého případu taktéž z vlastního podnětu (z moci úřední). Může tak učinit, pokud byla upozorněna na určité skutečnosti, nebo v návaznosti na informace získané v rámci odvětvových šetření, neformálních schůzek s výrobním odvětvím, sledování trhů nebo na základě informací, které byly vyměněny v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž (dále jen „ESHS“) nebo s orgány pro hospodářskou soutěž třetích zemí. Šetření týkající se kartelů může být zahájeno rovněž na základě žádosti o shovívavost, kterou podá jeden z členů kartelu.

2.2 Prvotní posouzení a přidělení případu

12. Všechny případy jsou bez ohledu na svůj původ podrobeny počátečnímu posouzení. Během této fáze Komise ověřuje, zda si daný případ zaslouhuje další šetření⁽²⁰⁾, a pokud ano, předběžně stanoví jeho zaměření, zejména s ohledem na strany, trhy a chování, jež mají být předmětem šetření. V průběhu této fáze může Komise využít vyšetřovací opatření, jako jsou žádosti o informace v souladu s čl. 18 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003.
13. V praxi systém prvotního posouzení znamená, že některé případy budou odloženy již v počáteční fázi, jelikož se usuzuje, že si nezasluhují další šetření. V tomto ohledu Komise zaměřuje své zdroje pro prosazování práva na případy, u nichž se zdá pravděpodobné, že může být zjištěno protiprávní jednání, zejména na případy s nejvýznamnějším dopadem na fungování hospodářské soutěže na vnitřním trhu a s rizikem poškození spotřebitele, jakož i na případy, které pravděpodobně přispějí k vymezení politiky EU v oblasti hospodářské soutěže a/nebo zajištění jednotného uplatňování článku 101 a/nebo článku 102 SFEU⁽²¹⁾.
14. Toto prvotní posouzení usiluje v počáteční fázi rovněž o přidělení případů v rámci ESHS. Nařízení (ES) č. 1/2003 zavedlo možnost přeměňovat případy na jiné členy sítě, pokud mají předpoklady k tomu, aby se jimi zabývali. V souladu s tím může Komise případ přeměňovat na vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž a naopak⁽²²⁾.
15. V době, kdy se na adresáty zaměřuje první vyšetřovací opatření (obvykle žádost o informace⁽²³⁾ nebo kontrola), jsou tito informováni o tom, že jsou předmětem předběžného šetření, a o předmětu a účelu tohoto šetření. V rámci žádostí o informace jim bude dále připomenuto, že bude-li potvrzeno chování, které je předmětem šetření, může to představovat jednání v rozporu s článkem 101 a/nebo

⁽¹⁷⁾ Nebo případně příslušný vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž.

⁽¹⁸⁾ Podle čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003. Podle článků 5 až 9 prováděcího nařízení musí oficiální stížnosti splňovat určité požadavky. Informace obsažené v podáních, které tyto požadavky nesplňují, však mohou být vzaty v úvahu jako informace o trhu.

⁽¹⁹⁾ Viz čl. 5 odst. 1 prováděcího nařízení.

⁽²⁰⁾ Soudní dvůr Evropské unie uznal, že Komise je oprávněna přiřazovat stížnostem, které obdrží, různé stupně důležitosti. Jedná se o ustálenou judikaturu od vydání rozsudku ve věci T-24/90, Automec v. Komise (dále jen „Automec II“), Sb. rozh. 1992, s. II-2223, bod 85.

⁽²¹⁾ Komise zveřejnila neúplný seznam kritérií, která zamýšlí používat při posuzování toho, zda určitá stížnost vykazuje dostatečný „zájem Evropské unie“. Kritéria byla zveřejněna ve zprávě o politice hospodářské soutěže za rok 2005, která byla přijata v červnu 2006. Viz rovněž bod 44 oznámení o vyřizování stížností.

⁽²²⁾ Viz body 5–15 oznámení Komise o spolupráci v rámci sítě orgánů pro hospodářskou soutěž (Úř. věst. C 101, 27.4.2004, s. 43).

⁽²³⁾ Viz věc T-99/04 AC Treuhand v. Komise, Sb. rozh. 2008, II-1501, bod 56.

článkem 102 SFEU. Poté, co strany ⁽²⁴⁾ obdržely žádost o informace nebo byly podrobeny kontrole, mohou se kdykoli Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž dotázat na stav šetření, a to i před zahájením řízení. Pokud se takovýto podnik domnívá, že nebyl Generálním ředitelstvím pro hospodářskou soutěž o svém procesním postavení náležitě informován, může věc postoupit k vyřešení úředníkovi pro slyšení poté, co na tuto záležitost upozorní Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž ⁽²⁵⁾. Úředník pro slyšení rozhodne, že Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž bude podnik nebo sdružení podniků, které podalo žádost, informovat o jejich procesním postavení. Toto rozhodnutí bude doručeno podniku nebo sdružení podniků, které podaly žádost. Pokud se Komise v kterékoli fázi během prvotního posouzení rozhodne v šetření daného případu nepokračovat (a tudíž nezahájit řízení), informuje o tom z vlastního podnětu stranu, již se předběžné šetření týká.

16. V případech, které jsou založeny na stížnosti, se Komise do čtyř měsíců od jejího obdržení vynasnaží vyrozumět stěžovatele o úkonech, které hodlá ve věci stížnosti učinit ⁽²⁶⁾. Tato lhůta je orientační a bude záviset na okolnostech jednotlivého případu a na tom, zda Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž obdrželo od stěžovatele nebo třetích osob dostatečné informace, zejména v reakci na žádosti o informace, aby mohlo rozhodnout, zda bude v šetření případu pokračovat, či nikoli.

2.3 Zahájení řízení

17. Komise zahájí řízení ⁽²⁷⁾ podle čl. 11 odst. 6 nařízení (ES) č. 1/2003, vede-li prvotní posouzení k závěru, že si případ zaslouhuje další šetření, a pokud byl dostatečně vymezen rozsah šetření.
18. Zahájení řízení určuje přidělení případu v rámci ESHS ⁽²⁸⁾ a případně ve vztahu ke stranám a stěžovateli. Ukazuje rovněž závazek Komise případ dále prošetřit. Komise tudíž přidělí na daný případ zdroje a vynasnaží se jej projednat včas.
19. V rozhodnutí o zahájení řízení jsou určeny strany, proti nimž je vedeno řízení, a je v něm stručně popsán rozsah šetření. Je v něm zejména vysvětleno chování, které představuje údajné porušení článku 101 a/nebo článku 102 SFEU a jehož se má šetření týkat, a obvykle je v něm vymezeno území a odvětví, v nichž k tomuto chování dochází.
20. Podle článku 2 prováděcího nařízení může Komise rozhodnutí o zahájení řízení zveřejnit. Zásadou Komise je zveřejňovat rozhodnutí o zahájení řízení na internetových stránkách Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž a vydat tiskovou zprávu, ledaže by toto zveřejnění mohlo být na újmu šetření.
21. Strany, jichž se šetření týká, jsou o zahájení řízení vyrozuměny ústně nebo písemně dostatečně včas před zveřejněním rozhodnutí o zahájení řízení, aby mohly připravit vlastní sdělení (zejména pro akcionáře, finanční instituce a tisk).
22. Je nutno zdůraznit, že zahájení řízení nijak nepředjímá existenci protiprávního jednání. Pouze udává, že Komise bude danou věc dále sledovat. Toto důležité vyjasnění bude uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení (které je doručeno stranám) a rovněž ve všech sděleních pro veřejnost, která se týkají zahájení řízení.

⁽²⁴⁾ V tomto oznámení jsou „strany“ vymezeny jako strany, jichž se týká šetření. Není-li to výslovně uvedeno, nezahrnují „strany“ stěžovatele a přizvané třetí osoby (v tomto oznámení dále označované také jako „třetí strany“).

⁽²⁵⁾ Čl. 4 odst. 2 písm. d) mandátu úředníka pro slyšení.

⁽²⁶⁾ Oznámení o vyřizování stížností, bod 61.

⁽²⁷⁾ Podle článku 2 prováděcího nařízení může Komise kdykoli rozhodnout o zahájení řízení s cílem přijmout rozhodnutí (např. rozhodnutí konstatující existenci protiprávního jednání nebo rozhodnutí o závazcích), toto rozhodnutí však musí být vydáno nejpozději v den vydání prohlášení o námitkách nebo předběžného posouzení (jak je uvedeno v čl. 9 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003) nebo přede dnem zveřejnění prohlášení podle čl. 27 odst. 4 nařízení (ES) č. 1/2003 podle toho, k čemu dojde dříve.

⁽²⁸⁾ Zahájením řízení ztrácejí vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž příslušnost používat články 101 a 102 SFEU, viz čl. 11 odst. 6 nařízení (ES) č. 1/2003.

23. Zahájení řízení neomezuje právo Komise rozšířit později rozsah šetření a/nebo strany, jichž se šetření týká. Pokud se rozsah šetření takto rozšíří, uplatní se opatření podle bodů 20 a 21.
24. V případech kartelů k zahájení řízení obvykle dojde současně s přijetím prohlášení o námitkách (viz bod 4 výše), ačkoliv k němu může dojít i dříve.

2.4 Jazyky

25. Podle článku 3 nařízení č. 1 ⁽²⁹⁾ budou texty, které Komise zasílá podniku usazenému v Evropské unii, sepsány v jazyce členského státu, v němž je tento podnik usazen.
26. Podle článku 2 téhož nařízení mohou být texty, které podnik zasílá Komisi, sepsány v jednom z úředních jazyků Evropské unie podle volby odesílatele. Odpověď a následná korespondence se sepisuje v témže jazyce.
27. S cílem zamezit prodlevám kvůli překladu se mohou adresáti vzdát svého práva na obdržení textu v jazyce, který vyplývá z výše uvedených pravidel, a rozhodnout se pro jiný jazyk. Řádně schválená prohlášení o upuštění od použití příslušného jazyka lze použít u některých konkrétních dokumentů a/nebo v rámci celého řízení.
28. Pokud jde o prostou žádost o informace, běžnou praxí je, že se zasílá průvodní dopis v jazyce podle místa bydliště či sídla adresáta nebo v angličtině (včetně odkazu na článek 3 nařízení (ES) č. 1) a připojí se dotazník v angličtině. Adresát je rovněž informován (v jazyce podle místa svého bydliště či sídla) o svém právu na překlad průvodního dopisu a/nebo dotazníku do jazyka podle místa svého bydliště či sídla, jakož i o právu odpovědět v tomto jazyce. Tato praxe umožňuje rychlejší vyřizování žádostí o informace při zachování práv adresátů.
29. Prohlášení o námitkách, předběžné posouzení a rozhodnutí podle článků 7, 9 a čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 jsou oznamována v úředním jazyce příjemce, pokud adresát nepodepsal výše uvedené prohlášení o upuštění od použití příslušného jazyka.
30. Podle článku 2 nařízení č. 1 je odpověď a následná korespondence určená stěžovateli sepsána v jazyce stížnosti.
31. Účastníci ústního slyšení mohou požádat o vyslechnutí v jiném úředním jazyce EU, než je jazyk řízení. V tomto případě bude během ústního slyšení zajištěno tlumočení, je-li úředník pro slyšení dostatečně včas předem vyrozuměn o tomto požadavku.

2.5 Žádosti o informace

32. Podle článku 18 nařízení (ES) č. 1/2003 si může Komise vyžádat od podniků a sdružení podniků veškeré nezbytné informace. Informace si lze vyžádat dopisem („prostá žádost“ (čl. 18 odst. 2)) nebo rozhodnutím (čl. 18 odst. 3)) ⁽³⁰⁾. Je třeba zdůraznit, že žádosti o informace jsou zpravidla zasílány nejen podnikům, jichž se šetření týká, nýbrž rovněž ostatním podnikům nebo sdružením podniků, jež mohou mít k dispozici informace důležité pro daný případ.

⁽²⁹⁾ Rada EHS: Nařízení č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385; konsolidované znění ze dne 1.1.2007).

⁽³⁰⁾ Nedodržení rozhodnutí podle čl. 18 odst. 3, v němž se požaduje poskytnutí informací (poskytnutí neúplných informací či nedodržení stanovené lhůty), může vést k pokutám a penále, viz články 23 a 24 nařízení (ES) č. 1/2003. Poskytnutí nesprávných nebo zavádějících informací může vést k uložení pokut jak v případě dopisu podle čl. 18 odst. 2, tak i rozhodnutí podle čl. 18 odst. 3 (viz článek 23 nařízení (ES) č. 1/2003).

2.5.1 Rozsah žádosti o informace

33. Podle článku 18 nařízení (ES) č. 1/2003 si Komise může od podniků a sdružení podniků vyžádat veškeré nezbytné informace. Informace jsou nezbytné zejména tehdy, mohou-li Komisi umožnit, aby ověřila existenci údajného protiprávního jednání uvedeného v žádosti. Komise má v tomto ohledu určitý prostor pro uvážení ⁽³¹⁾.
34. Je na Komisi, aby stanovila rozsah a formát žádosti o informace. Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž však může rozsah a formát žádosti případně projednat s adresáty. To může být obzvláště užitečné v případech žádostí týkajících se kvantitativních údajů ⁽³²⁾.
35. Jestliže v odpovědi na žádost podniky poskytnou zjevně nepodstatné informace (v konkrétních dokumentech, které jednoznačně nesouvisí s předmětem šetření), může Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž tyto informace vrátit adresátovi žádosti pokud možno co nejdříve po obdržení odpovědi, aby se zbytečně nezatěžoval často objemný správní spis. Ve spisu bude uvedeno stručné sdělení informující o této skutečnosti.

2.5.2 Právo nevypovídat ve vlastní neprospěch

36. Pokud adresát žádosti o informace podle čl. 18 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 odmítne odpovědět na určitou otázku uvedenou v takovéto žádosti a dovolává se práva nevypovídat ve vlastní neprospěch, jak je stanoveno v judikatuře Soudního dvora Evropské unie ⁽³³⁾, může danou záležitost včas po obdržení žádosti postoupit úředníkovi pro slyšení poté, co na ni upozorní Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž, a to před uplynutím původně stanovené lhůty ⁽³⁴⁾. Ve vhodných případech může úředník pro slyšení s ohledem na nutnost zamezit zbytečným prodáváním při řízení vydat odůvodněné doporučení, zda se uplatní právo nevypovídat ve svůj neprospěch, a informovat odpovědného ředitele o vyvozených závěrech, jež je nutno zohlednit v případě rozhodnutí, které je následně přijato podle čl. 18 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003. Adresát žádosti obdrží kopii odůvodněného doporučení. Adresátovi rozhodnutí podle čl. 18 odst. 3 je připomenuto právo nevypovídat ve svůj neprospěch, jak je vymezeno v judikatuře Soudního dvora Evropské unie ⁽³⁵⁾.

2.5.3 Lhůty

37. V žádosti o informace je upřesněno, jaké informace se požadují, a je v ní stanovena lhůta, v níž mají být tyto informace poskytnuty.
38. Adresátům je poskytnuta přiměřená lhůta pro odpověď na žádost, a to podle délky a složitosti žádosti a s přihlédnutím k požadavkům šetření. Tato lhůta obvykle činí nejméně dva týdny od obdržení žádosti. Pokud se od začátku usuzuje, že je zapotřebí delší lhůta, bude lhůta pro odpověď na žádost stanovena odpovídajícím způsobem. Je-li rozsah žádosti omezený, jestliže se například týká pouze stručného objasnění již dříve poskytnutých informací nebo informací, které jsou pro adresáta žádosti snadno dostupné, bude lhůta obvykle kratší (jeden týden či méně).

⁽³¹⁾ Pokud jde o posuzovací pravomoc Komise při rozhodování o podobě šetření, viz věc T-141/94 Thyssen Stahl v. Komise, Sb. rozh. 1999, s. II-347, bod 110; věc T-9/99 HFB a další v. Komise, Sb. rozh. 2002, s. II-1487, bod 384; věc T-48/00 Corus UK v. Komise, Sb. rozh. 2004, s. II-2325, bod 212. Při výkonu své posuzovací pravomoci je Komise vázána zásadou proporcionality a s ohledem na rozhodnutí podle čl. 18 odst. 3 musí dodržovat právo nevypovídat ve vlastní neprospěch.

⁽³²⁾ Viz osvědčené postupy pro předkládání hospodářských důkazů.

⁽³³⁾ Viz například věc C-301/04 P Komise v. SGL, Sb. rozh. 2006, s. I-5915, v níž je uvedeno, že adresáti rozhodnutí podle čl. 18 odst. 3 mohou být požádáni o poskytnutí existujících dokumentů, jako jsou zápisy ze schůzek kartelů, i když tyto dokumenty mohou svědčit v neprospěch strany, která je poskytla.

⁽³⁴⁾ Čl. 4 odst. 2 písm. b) mandátu úředníka pro slyšení.

⁽³⁵⁾ Viz poznámka pod čarou 33.

39. Je-li pro adresáty problematické odpovědět ve stanovené lhůtě, mohou požádat o její prodloužení. Je nutno podat odůvodněnou žádost nebo ji potvrdit písemně (dopisem či e-mailem), a to dostatečně včas před uplynutím stanovené lhůty. Pokud Komise pokládá žádost za opodstatněnou, bude stanovena dodatečná lhůta (v závislosti na složitosti požadovaných informací a jiných faktorech). Komise se může s adresátem žádosti rovněž dohodnout na tom, že určité části požadovaných informací, které mají obzvláštní význam nebo jsou pro adresáta snadno dostupné, budou poskytnuty v kratší lhůtě, zatímco pro poskytnutí zbývajících informací bude stanovena delší lhůta.
40. Není-li adresát rozhodnutí podle čl. 18 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003, v němž se požaduje poskytnutí informací, schopen vyřešit problémy související s lhůtou výše uvedeným postupem, může věc postoupit úředníkovi pro slyšení. Tato žádost by měla být podána včas před uplynutím původně stanovené lhůty⁽³⁶⁾. Úředník pro slyšení rozhodne s přihlédnutím k délce a složitosti žádosti o informace a požadavkům šetření o případném prodloužení lhůty.

2.5.4 Důvěrnost

41. V průvodním dopise přiloženém k žádosti o informace se rovněž požaduje, aby adresát uvedl, zda považuje informace poskytnuté v odpovědi za důvěrné. V tomto případě musí adresát v souladu s čl. 16 odst. 3 prováděcího nařízení svou žádost o důvěrnost odůvodnit s ohledem na každou jednotlivou informaci a poskytnout verzi informací, která důvěrná není. Tato verze bez důvěrných údajů musí být poskytnuta ve stejném formátu jako důvěrné údaje, přičemž odstraněné pasáže jsou nahrazeny shrnutím. Není-li dohodnuto jinak, měla by být verze bez důvěrných údajů poskytnuta ve stejné lhůtě jako původní podání. Pokud podnik tyto požadavky nesplní, může Komise podle čl. 16 odst. 4 prováděcího nařízení vycházet z toho, že dotčené dokumenty nebo vyjádření důvěrné informace neobsahují.

2.5.5 Schůzky a jiné kontakty se stranami a třetími osobami

42. Během šetření může Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž uspořádat se stranami, proti nimž je vedeno řízení, stěžovateli nebo třetími osobami schůzky (nebo uskutečnit telefonní rozhovory). Konkrétně uspořádá schůzky k projednání současného stavu nebo může uspořádat trojstranné schůzky, jak je uvedeno v oddílech 2.9 nebo 2.10.
43. Uskuteční-li se schůzka na žádost stran, stěžovatelů nebo třetích osob, tito účastníci by měli zpravidla poskytnout předem navrhovaný program jednání s tématy, jež mají být na schůzce projednány, a rovněž memorandum nebo prezentaci, které se těmito záležitostmi zabývají podrobněji. Po uskutečnění schůzek nebo telefonních hovorů týkajících se podstatných otázek mohou strany, stěžovatelé nebo třetí osoby odůvodnit svá vyjádření nebo prezentace písemně.
44. Případná písemná dokumentace vyhotovená podniky, jež se zúčastnily schůzky, a předaná Generálnímu ředitelství pro hospodářskou soutěž, bude založena do spisu. Verze této dokumentace bez důvěrných údajů spolu se stručným sdělením vyhotoveným Generálním ředitelstvím pro hospodářskou soutěž bude stranám, jichž se týká šetření, zpřístupněna při nahlížení do spisu, je-li případ dále šetřen. S výhradou žádostí o anonymitu⁽³⁷⁾ budou v tomto sdělení uvedeny podniky, které se zúčastnily schůzky (nebo které byly účastníky telefonního rozhovoru týkajícího se podstatných otázek), a časový rozvrh a témata projednáváná během schůzky (nebo telefonního rozhovoru)⁽³⁸⁾. Takovéto stručné sdělení se vypracuje také tehdy, když se schůzka uskuteční z iniciativy Komise (např. schůzka k projednání současného stavu).

⁽³⁶⁾ Čl. 4 odst. 2 písm. c) mandátu úředníka pro slyšení.

⁽³⁷⁾ Viz bod 143.

⁽³⁸⁾ Ustanovení tohoto oddílu se vztahují rovněž na schůzky k projednání současného stavu a trojstranné schůzky (viz oddíl 2.10).

45. Komise může po schůzce či jiném neformálním kontaktu se stranami, stěžovateli nebo třetími osobami v souladu s článkem 18 nařízení (ES) č. 1/2003 požádat, aby poskytly informace písemně, nebo je vyzvat k vyjádření podle článku 19 uvedeného nařízení.

2.5.6 Pravomoc dotazování (dotazování)

46. Nařízení (ES) č. 1/2003 a prováděcí nařízení stanoví zvláštní postup pro dotazování fyzických nebo právnických osob, které mohou mít v držení užitečné informace týkající se údajného jednání v rozporu s články 101 a 102 SFEU (viz článek 19 nařízení (ES) č. 1/2003 a článek 3 prováděcího nařízení) ⁽³⁹⁾.
47. V rámci tohoto postupu se může Komise jakýmkoli prostředky (např. telefonicky nebo prostřednictvím videokonference) dotazovat každé fyzické nebo právnické osoby, která s tím souhlasí, za účelem shromáždění informací týkajících se předmětu šetření.
48. Před tímto dotazováním sdělí Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž osobě, jež má být dotazována, právní základ dotazování, jeho dobrovolnou povahu a právo dotazované osoby poradit se s právníkem. Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž bude dále dotazovanou osobu informovat o účelu dotazování a o svém úmyslu pořídit z dotazování záznam. V praxi se toto uskuteční poskytnutím dokumentu, v němž je vysvětlen příslušný postup a který dotazovaná osoba podepíše. V zájmu větší přesnosti vyjádření je kopie záznamu krátce poté poskytnuta dotazované osobě ke schválení.
49. Postup dotazování podle článku 19 nařízení (ES) č. 1/2003 a článku 3 prováděcího nařízení se použije pouze tehdy, je-li mezi dotazovanou osobou a Generálním ředitelstvím pro hospodářskou soutěž výslovně dohodnuto, že rozhovor bude zaznamenán jako oficiální dotazování podle článku 19. Je na Komisi, aby rozhodla, kdy navrhne dotazování. Kterákoli strana však může Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž požádat, aby bylo její vyjádření zaznamenáno jako dotazování. Tato žádost bude v zásadě schválena, s výhradou potřeb a požadavků týkajících se řádného provádění šetření.

2.6 Kontroly

50. V rámci šetření je Komise oprávněna provádět kontroly v prostorách podniků a v určitých případech i v jiných prostorách, včetně soukromých. Praxe Komise v souvislosti s kontrolami v prostorách podniků je v současnosti popsána ve vysvětlivce, která je k dispozici na internetových stránkách Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž ⁽⁴⁰⁾.

2.7 Profesní tajemství

51. Podle judikatury Soudního dvora Evropské unie ⁽⁴¹⁾, jejíž hlavní body jsou shrnuty níže, může být určitá komunikace mezi advokáty a jejich klienty s výhradou přísných podmínek chráněna z důvodu profesního tajemství, a s ohledem na Komisi se proto může jednat o důvěrné údaje, resp. o výjimku

⁽³⁹⁾ Tuto pravomoc dotazování podle článku 19 nařízení (ES) č. 1/2003 je nutno odlišovat od pravomoci Komise požádat během kontroly kteréhokoli zástupce nebo zaměstnance podniku či sdružení podniků o vysvětlení skutečností nebo dokumentů týkajících se předmětu a účelu kontroly a zaznamenávat odpovědi podle čl. 20 odst. 2 písm. e) nařízení (ES) č. 1/2003.

⁽⁴⁰⁾ Viz: <http://ec.europa.eu/competition/antitrust/legislation/legislation.html>

⁽⁴¹⁾ Vyloučení určitých informací sdělovaných mezi advokáty a jejich klienty z pravomocí Komise týkajících se šetření vyplývá z obecných právních zásad, které jsou společné pro právní předpisy členských států, jak objasnil Soudní dvůr Evropské unie: věc 155/79 AM&S Europe Limited v. Komise (dále jen „AM&S“), Sb. rozh. 1982, s. 1575; rozhodnutí ve věci T-30/89 Hilti v. Komise (dále jen „Hilti“), Sb. rozh. 1990, s. II-163; spojené věci T-125/03 a T-253/03 Akzo Nobel Chemicals a Akros Chemicals v. Komise (dále jen „Akzo“), Sb. rozh. 2007, s. II-3523, jak bylo potvrzeno v rozsudku ve věci C-550/07 P, Akzo Nobel Chemicals a Akros Chemicals v. Komise ze dne 14. září 2010.

z pravomocí Komise týkajících se šetření a přezkumu dokumentů⁽⁴²⁾. Komunikace mezi advokáty a jejich klienty je chráněna profesním tajemstvím, pokud se uskuteční v rámci a za účelem výkonu práva klienta na obhajobu v řízeních ve věcech hospodářské soutěže a jestliže je tato komunikace vedena nezávislými advokáty⁽⁴³⁾.

52. Je na podniku, který s ohledem na daný dokument žádá o ochranu profesního tajemství, aby Komisi poskytl náležitě odůvodnění a příslušné materiály k doložení své žádosti, přičemž není povinen zveřejnit obsah tohoto dokumentu⁽⁴⁴⁾. Měly by být poskytnuty upravené verze, v nichž jsou odstraněny části, na něž se vztahuje ochrana profesního tajemství. Pokud se Komise domnívá, že takovéto důkazy nebyly poskytnuty, může nařídit předložení dotyčného dokumentu a v případě potřeby uložit podniku pokutu nebo penále za to, že odmítl poskytnout takovéto potřebné dodatečné důkazy nebo předložit sporný dokument⁽⁴⁵⁾.
53. V mnoha případech umožní pouhý zběžný přezkum (obvykle během kontroly) obecného popisu dokumentu nebo jeho záhlaví, názvu nebo jiných povrchových charakteristik úředníkům Komise ověřit správnost důvodů dovolávaných podnikem. Podnik však může odmítnout povolit úředníkům Komise i takovýto zběžný přezkum, pokud náležitě zdůvodní, proč takovýto zběžný přezkum není možný, aniž by byl odhalen obsah dokumentu⁽⁴⁶⁾.
54. Pokud se úředníci v průběhu kontroly domnívají, že podnik a) neodůvodnil své tvrzení, že se na dotyčný dokument vztahuje profesní tajemství; b) uvedl pouze důvody, které podle judikatury nemohou takovouto ochranu zdůvodnit nebo c) vychází ze skutkových tvrzení, která jsou zjevně chybná, mohou úředníci Komise obsah dokumentu neprodleně prostudovat a pořídit jeho kopii (aniž by použili postup zalepené obálky). Pokud se však úředníci Komise v průběhu kontroly domnívají, že materiály, které podnik předložil, nejsou takové, aby prokazovaly, že se na dotyčný dokument vztahuje profesní tajemství, jak je vymezeno v judikatuře Soudního dvora Evropské unie, zejména

⁽⁴²⁾ Soudní dvůr Evropské unie měl za to, že ochrana důvěrnosti korespondence mezi advokáty a klienty je doplněním nezbytným k plnému výkonu práva na obhajobu (AM&S, body 18 a 23). Zásada profesního tajemství však každopádně nebrání určitému klientovi advokáta, aby zveřejnil písemnou korespondenci mezi nimi, pokud se klient domnívá, že je to v jeho zájmu (AM&S, bod 28).

⁽⁴³⁾ AM&S, body 21, 22 a 27. Podle judikatury se věcná oblast ochrany profesního tajemství vztahuje kromě písemné korespondence s nezávislým advokátem, která se uskuteční v rámci a za účelem výkonu práva klienta na obhajobu, rovněž na i) interní poznámky šířené v rámci podniku, které se omezují na převzetí textu nebo obsahu komunikace s nezávislými advokáty obsahující právní stanoviska (Hilti, body 13, 16 až 18), a ii) přípravné dokumenty vyhotovené klientem, i když nebyly předmětem korespondence s advokátem nebo nebyly vypracovány pro fyzické předání advokátovi, pokud byly vypracovány výlučně za účelem požádání advokáta o právní stanovisko v rámci výkonu práva na obhajobu (Akzo, body 120 až 123). Pokud jde o osobní oblast ochrany profesního tajemství, ta platí pouze v rozsahu, v jaké je tento advokát nezávislý (tj. není vázán ke svému klientovi zaměstnaneckým poměrem); z ochrany profesního tajemství jsou výslovně vyloučeni interní právníci bez ohledu na jejich příslušnost k advokátní komoře nebo skutečnost, že podléhají profesním disciplinárním a etickým předpisům, nebo na ochranu podle vnitrostátního práva: AM&S, body 21, 22, 24 a 27; Akzo, body 166 až 168; jak je potvrzeno v rozsudku ESD ze dne 14. září 2010, věc C-550/07 P, body 44 až 51. Podle judikatury se mimoto ochrana profesního tajemství vztahuje pouze na advokáty, kteří jsou zapsaní do seznamu advokátů advokátní komory jednoho z členských států EU bez ohledu na zemi, v níž klient žije (AM&S, body 25 a 26), a nevztahuje se na ostatní odborné poradce, jako jsou patentoví zástupci, účetní atd. Je třeba rovněž poznamenat, že se ochrana profesního tajemství vztahuje v zásadě na veškerou korespondenci vedenou po zahájení správního řízení, které může vést k vydání rozhodnutí podle článku 101 a/nebo článku 102 SFEU nebo k vydání rozhodnutí, jímž se podniku ukládá peněžitá sankce; tuto ochranu lze rozšířit rovněž na předchozí korespondenci, která se uskutečnila v rámci a za účelem výkonu práva na obhajobu a která souvisí s předmětem takového řízení (AM&S, bod 23).

⁽⁴⁴⁾ Pouhá skutečnost, že se podnik domáhá důvěrnosti dokumentu, nepostačuje k tomu, aby Komisi zabránila seznámit se s tímto dokumentem, jestliže krom toho tento podnik nepředložil žádný užitečný důkaz (Akzo, bod 80; viz níže). K doložení své žádosti může dotčený podnik Generálnímu ředitelství pro hospodářskou soutěž zejména sdělit, kdo je autorem dokumentu a komu je dokument určen, objasnit funkce a odpovědnost každé z těchto osob a odkázat na cíl a celkové souvislosti, za nichž byl dokument sepsán. Rovněž může zmínit celkové souvislosti, za nichž byl dokument nalezen, způsob, jakým byl zařazen do spisu, nebo jiné dokumenty, které s ním souvisejí (Akzo, bod 80).

⁽⁴⁵⁾ AM&S, body 29 až 31. Podnik může následně podat proti takovému rozhodnutí žalobu na neplatnost a případně k ní připojit návrh na předběžná opatření (AM&S, bod 32; viz níže).

⁽⁴⁶⁾ Akzo, body 81 a 82.

pokud podnik odmítne umožnit úředníkům Komise zběžný přezkum dokumentu, ale zároveň nelze vyloučit, že dokument může být chráněn, mohou úředníci vložit kopii sporného dokumentu do zalepené obálky a odvézt ji do prostor Komise za účelem následného vyřešení sporu.

55. Úředník pro slyšení může být podnikem nebo sdružením podniků požádán, aby přezkoumal tvrzení, že se na dokument, který Komise požaduje na základě článků 18, 20 nebo 21 nařízení (ES) 1/2003 a který byl Komisí zadržen, vztahuje profesní tajemství ve smyslu judikatury, jestliže se podniku nepodařilo tuto záležitost vyřešit s Generálním ředitelstvím pro hospodářskou soutěž⁽⁴⁷⁾. Podnik žádající o ochranu může záležitost postoupit úředníkovi pro slyšení, pokud souhlasí s tím, aby úředník pro slyšení přezkoumal informace, o nichž se tvrdí, že se na ně vztahuje ochrana profesního tajemství, a jiné materiály, které jsou zapotřebí pro posouzení ze strany úředníka pro slyšení. Úředník pro slyšení sdělí odpovědnému řediteli a dotčenému podniku či sdružení podniků svůj předběžný názor, aniž by vyrazil obsah informací, jež mohou být chráněny, a může přijmout vhodná opatření na podporu vzájemně přijatelného řešení.
56. Není-li řešení nalezeno, může úředník pro slyšení vypracovat pro příslušného člena Komise odůvodněné doporučení, aniž by vyrazil obsah dokumentu, na nějž se může vztahovat ochrana profesního tajemství. Kopii tohoto doporučení obdrží i strana žádající o ochranu. Pokud se záležitost takto nevyřeší, Komise ji bude dále prošetřovat. Ve vhodných případech pak může přijmout rozhodnutí o zamítnutí žádosti.
57. V případech, kdy podnik žádá o ochranu profesního tajemství a uvedl důvody k doložení své žádosti, nesmí Komise (s výjimkou úředníka pro slyšení, pokud mu byla žádost postoupena na základě čl. 4 odst. 2 písm. a) mandátu úředníka pro slyšení) prostudovat obsah dokumentu, dokud nebude přijato rozhodnutí zamítající tuto žádost a dotčenému podniku umožněno, aby záležitost postoupil Soudnímu dvoru Evropské unie. Pokud podnik ve stanovené lhůtě podá žalobu na neplatnost a požádá o přijetí předběžných opatření, Komise neotevře zalepenou obálku a neprostuduje dokumenty, dokud Soudní dvůr Evropské unie nerozhodne o žádosti o předběžná opatření⁽⁴⁸⁾.
58. Podnikům, které podávají jednoznačně neopodstatněné žádosti o ochranu na základě profesního tajemství pouze v rámci zdržovací taktiky, nebo podnikům, které během šetření bez objektivního důvodu brání zběžnému přezkumu dokumentů, může být uložena pokuta podle čl. 23 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003, jsou-li splněny ostatní podmínky tohoto ustanovení. Podobné jednání může být v rozhodnutí o uložení pokuty za jednání v rozporu s článkem 101 a/nebo článkem 102 SFEU vzato v úvahu jako přitěžující okolnost⁽⁴⁹⁾.

2.8 Výměna informací mezi orgány pro hospodářskou soutěž

59. V rámci šetření si může Komise vyměňovat informace rovněž s vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž podle článku 12 nařízení (ES) č. 1/2003. Praxe Komise s ohledem na tyto výměny je v současnosti popsána v oznámení Komise o spolupráci v rámci sítě orgánů pro hospodářskou soutěž⁽⁵⁰⁾.

2.9 Schůzky k projednání současného stavu

60. Během celého řízení se Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž snaží poskytovat (z vlastního podnětu nebo na žádost) stranám, proti nimž je vedeno řízení, četné příležitosti k otevřené a upřímné diskusi (s přihlédnutím k fázi šetření) a k vyjádření jejich názoru.

⁽⁴⁷⁾ Čl. 4 odst. 2 písm. a) mandátu úředníka pro slyšení.

⁽⁴⁸⁾ Komise proto vyčká do uplynutí lhůty pro podání žaloby proti zamítavému rozhodnutí, než prostuduje obsah sporného dokumentu. Jelikož však žaloba nemá odkladný účinek, je na dotčeném podniku, aby neprodleně požádal o předběžná opatření za účelem odkladu výkonu rozhodnutí, kterým se zamítá žádost o důvěrnost informací.

⁽⁴⁹⁾ Akzo, bod 89.

⁽⁵⁰⁾ Úř. věst. C 101, 27.4.2004, s. 43.

61. V této souvislosti nabídne Komise v určitých fázích řízení schůzky k projednání současného stavu. Schůzky k projednání současného stavu, které jsou pro strany zcela dobrovolné, mohou přispět ke kvalitě a účinnosti rozhodovacího procesu a zajistit transparentnost a komunikaci mezi Generálním ředitelstvím pro hospodářskou soutěž a stranami, a zejména je informovat o stavu řízení v jeho hlavních fázích. Schůzky k projednání současného stavu budou nabídnuty pouze stranám, jichž se šetření týká, a nikoli stěžovateli (vyjma případu, kdy Komise zahájila řízení podle čl. 11 odst. 6 nařízení (ES) č. 1/2003 a hodlá stěžovatele informovat, že jeho stížnost oficiálním dopisem podle čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení zamítne) ani třetím osobám. Jestliže se šetření týká více stran, budou schůzky k projednání současného stavu nabídnuty každé straně zvlášť. V případech kartelů se bude schůzka k projednání současného stavu nabízet podle ustanovení bodu 65.

2.9.1 Podoba schůzek k projednání současného stavu

62. Schůzky k projednání současného stavu se obvykle konají v prostorách Komise, je-li to však vhodné, mohou se uskutečnit rovněž telefonicky nebo prostřednictvím videokonference. Schůzce obvykle předsedají vyšší vedoucí pracovníci Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž (ředitel nebo jeho náměstek). V případech, které se týkají více stran, může schůzce předsedat příslušný vedoucí útvaru.

2.9.2 Načasování schůzek k projednání současného stavu

63. Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž nabídne schůzky k projednání současného stavu v několika hlavních fázích projednávání daného případu. Tyto fáze v zásadě odpovídají těmto událostem (nikoli však běžně v rámci řízení o kartelových dohodách):

1) Krátce po zahájení řízení: Generální ředitelství pro hospodářskou stranu informuje strany, proti nimž je vedeno řízení, o záležitostech, jež byly v této fázi zjištěny, a o předpokládaném rozsahu šetření. Tato schůzka poskytuje stranám příležitost k první reakci na zjištěné záležitosti a může rovněž Generálnímu ředitelství pro hospodářskou soutěž pomoci při rozhodování o náležitém rámci pro jeho další šetření. Tuto schůzku lze využít rovněž k tomu, aby bylo se stranami projednáno případné upuštění od použití příslušného jazyka, jež může být vhodné pro vedení šetření. Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž v této fázi obvykle uvede předběžný časový harmonogram projednávání případu. Tento předběžný harmonogram bude při následujících schůzkách k projednání současného stavu případně aktualizován.

2) V dostatečně pokročilé fázi šetření: tato schůzka umožňuje stranám, proti nimž je vedeno řízení, pochopit předběžné názory Komise na stav případu na základě jejího šetření a zjištěné obavy z narušení hospodářské soutěže. Tuto schůzku mohou Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž a strany využít taktéž k objasnění určitých záležitostí a skutečností, které jsou důležitě pro výsledek řízení.

64. Je-li vydáno prohlášení o námitkách, bude stranám nabídnuta schůzka k projednání současného stavu rovněž po jejich odpovědi na toto prohlášení nebo po ústním slyšení, pokud se koná: na této schůzce budou strany obvykle informovány o předběžném názoru Komise na to, jak hodlá případ dále sledovat.

65. V rámci řízení o kartelových dohodách bude nabídnuta jedna schůzka k projednání současného stavu po ústním slyšení. Dvě zvláštní schůzky k projednání současného stavu budou nabídnuty v rámci řízení vedoucích k rozhodnutím o závazcích (viz oddíl 4 níže) a stěžovatelům, pokud Komise zahájila řízení podle čl. 11 odst. 6 nařízení (ES) č. 1/2003 a hodlá stěžovatele informovat, že jeho stížnost oficiálním dopisem podle čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení zamítne (viz oddíl 5).

66. Schůzky k projednání současného stavu v žádném případě nevylučují jednání mezi stranami, stěžovateli nebo třetími osobami a Generálním ředitelstvím pro hospodářskou soutěž o podstatě případu nebo o otázkách načasování při jiných příležitostech během celého řízení.

2.10 Trojstranné schůzky

67. Kromě dvoustranných schůzek mezi Generálním ředitelstvím pro hospodářskou soutěž a jednotlivými stranami, jako jsou schůzky k projednání současného stavu, se může Komise výjimečně rozhodnout, že pozve strany, proti nimž je vedeno řízení, a případně rovněž stěžovatele a/nebo třetí osoby na tzv. „trojstrannou“ schůzku. Tato schůzka bude uspořádána, pokud se Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž domnívá, že je v zájmu šetření vyslechnout názory všech stran na faktické záležitosti nebo si ověřit přesnost faktických záležitostí na jedné schůzce. Tato schůzka může být pro šetření přínosná například tehdy, jsou-li předloženy dva nebo více protichůdných názorů či informací, pokud jde o hlavní údaje či důkazy.
68. Případná trojstranná schůzka se obvykle uskuteční z podnětu Komise a je dobrovolná. Trojstranným schůzkám obvykle předsedají vyšší vedoucí pracovníci Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž (ředitel nebo jeho náměstek). Trojstranná schůzka nenahrazuje oficiální ústní slyšení.
69. Jestliže se konají trojstranné schůzky, měly by se uskutečnit co nejdříve během fáze šetření (po zahájení řízení a před vydáním případného prohlášení o námitkách), aby mohla Komise dospět k závěru o podstatných otázkách dříve, než rozhodne, zda vydá prohlášení o námitkách, ačkoliv ve vhodných případech není vyloučeno konání těchto schůzek po vydání prohlášení o námitkách. Trojstranné schůzky by měly být připraveny na základě programu jednání, který vypracuje Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž po konzultaci všech stran, jež souhlasí s účastí na schůzce. Příprava schůzky může zahrnovat vzájemnou výměnu podání bez důvěrných údajů mezi stranami, které se schůzky zúčastní, a to dostatečně včas před jejím konáním.

2.11 Schůzky s komisařem nebo generálním ředitelem

70. Pokud o to strany požádají, je běžnou praxí nabídnout vedoucím úředníkům stran, proti nimž je vedeno řízení, a stěžovateli možnost projednat případ s generálním ředitelem pro hospodářskou soutěž nebo s náměstkem generálního ředitele pro antimonopolní pravidla nebo, bude-li to vhodné, s komisařem odpovědným za hospodářskou soutěž. Vedoucí úředníky mohou doprovázet jejich právní a/nebo ekonomičtí poradci.

2.12 Přezkum hlavních podání

71. V duchu podpory otevřené výměny názorů poskytne Komise v případech založených na oficiálních stížnostech stranám, proti nimž je vedeno řízení, v počáteční fázi (ledaže se má za to, že by to pravděpodobně bylo na újmu šetření) a nejpозději krátce po zahájení řízení příležitost vyjádřit se k verzi stížnosti bez důvěrných údajů⁽⁵¹⁾. Tak tomu však nemůže být v případě, je-li stížnost zamítnuta v počáteční fázi bez dalšího hloubkového šetření (např. kvůli „nedostatečnému důvodu k prošetření stížnosti“, což se nazývá rovněž „nedostatečným zájmem Evropské unie“).
72. Včasný přístup ke stížnosti může stranám umožnit, aby v počáteční fázi řízení poskytl užitečné informace a usnadnil posouzení případu.
73. V témže duchu je cílem Komise poskytnout stranám, proti nimž je vedeno řízení, krátce po jeho zahájení příležitost přezkoumat verze ostatních „hlavních podání“ bez důvěrných údajů, které již byly Komisi předloženy. To zahrnuje důležitá podání stěžovatele nebo zúčastněných třetích osob, nikoli však například odpovědi na žádosti o informace. Po této počáteční fázi budou další takováto podání stranám poskytnuta pouze tehdy, je-li to v zájmu šetření, a pokud nehrozí, že to nepatřičně zpomalí fázi šetření. Komise bude respektovat odůvodněné žádosti stěžovatele nebo zúčastněných třetích osob o nezveřejnění jejich podání před vydáním prohlášení o námitkách, mají-li oprávněné obavy ohledně důvěrnosti údajů, včetně obav z odvetných opatření a ochrany obchodního tajemství.

⁽⁵¹⁾ Verze odpovědi strany, již se vyšetřování týká, na stížnost, která neobsahuje důvěrné údaje, může být poté poskytnuta stěžovateli.

74. Přezkum hlavních podání není umožněn v rámci řízení o kartelových dohodách (viz bod 4).

2.13 Možné výsledky fáze šetření

75. Jakmile Komise dospěje k předběžnému názoru ohledně hlavních záležitostí týkajících se daného případu, lze předpokládat různé procesní kroky:

- Komise může rozhodnout, že s ohledem na veškeré záležitosti zjištěné při zahájení řízení či jejich část přikročí k vydání prohlášení o námitkách za účelem přijetí rozhodnutí o zákazu (viz oddíl 3).
- Strany, jichž se šetření týká, mohou uvážit nabídnutí závazků, které odstraňují obavy z narušení hospodářské soutěže vyplývající z šetření, či přinejmenším projevít ochotu projednat takovou možnost; v tomto případě může Komise rozhodnout, že zahájí jednání za účelem vydání rozhodnutí o závazcích (viz oddíl 4).
- Komise může rozhodnout, že s ohledem na všechny či některé strany neexistují důvody pro další řízení, a v souladu s tím řízení ukončí. Je-li případ založen na stížnosti, poskytne Komise před uzavřením případu stěžovateli možnost se k tomu vyjádřit (viz oddíl 5 o zamítnutí stížnosti).

76. Pokud se uzavře případ, do něhož je zapojeno několik stran, s ohledem na jednu nebo více stran v počáteční fázi po oficiálním zahájení řízení, Komise obvykle oznámí rozhodnutí nejen těmto stranám, ale v případech, kdy bylo rozhodnutí o zahájení řízení zveřejněno, oznámí ukončení řízení rovněž na svých internetových stránkách a/nebo vydá tiskovou zprávu. Totéž platí v případech, kdy řízení nebylo oficiálně zahájeno, Komise však již veřejnost informovala o svém šetření (např. potvrdila, že probíhají kontroly).

3. ŘÍZENÍ VEDOUcí K ROZHODNUTí O ZÁKAZU

77. Důležitým procesním krokem v řízeních, která mohou vést k rozhodnutí o zákazu, je přijetí prohlášení o námitkách. Přijetí prohlášení o námitkách však nepředjímá konečný výsledek šetření. Může vést rovněž k uzavření případu, aniž by bylo vydáno rozhodnutí o zákazu či rozhodnutí o závazcích.

3.1 Právo být slyšen

78. Právo stran, proti nimž je vedeno řízení, být slyšen před vydáním konečného rozhodnutí, které se nepříznivě dotýká jejich zájmů, je základní zásadou práva EU. Komise musí zajistit, aby byl při řízení dodržen účinný výkon práva být slyšen⁽⁵²⁾.

79. Účinný výkon procesních práv, zejména práva být slyšen, v řízeních ve věcech hospodářské soutěže mají zaručit úředníci pro slyšení⁽⁵³⁾. Úředníci pro slyšení plní své úkoly zcela nezávisle na Generálním ředitelství pro hospodářskou soutěž a příslušnému úředníkovi pro slyšení mohou být předány k vyřešení případné spory mezi Generálním ředitelstvím pro hospodářskou soutěž a stranou, proti níž je vedeno řízení.

80. Úředník pro slyšení se přímo podílí na celém antimonopolním řízení, zejména na organizaci a provádění ústního slyšení, pokud se koná. Po ústním slyšení a s přihlédnutím k písemným odpovědím stran na prohlášení o námitkách informuje úředník pro slyšení komisaře odpovědného za hospodářskou soutěž o slyšení a o závěrech, které z něj budou vyvozeny. Před přijetím konečného rozhodnutí kolegiem komisařů je úředník pro slyšení informuje, zda bylo v průběhu celého správního řízení dodrženo právo na účinný výkon procesních práv. Závěrečná zpráva je spolu s konečným rozhodnutím Komise zaslána stranám, proti nimž je vedeno řízení, a je zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽⁵²⁾ Článek 27 nařízení (ES) č. 1/2003, jak bylo uvedeno výše.

⁽⁵³⁾ Článek 1 mandátu úředníka pro slyšení.

3.1.1 Prohlášení o námitkách

81. Před přijetím rozhodnutí, které se nepříznivě dotýká zájmů adresáta, zejména rozhodnutí, v němž je konstatováno jednání v rozporu s články 101 a 102 SFEU a nařízeno ukončení tohoto jednání (článek 7 nařízení (ES) č. 1/2003) a/nebo v němž je uložena pokuta (článek 23 nařízení (ES) č. 1/2003), poskytne Komise stranám, proti nimž je vedeno řízení, příležitost, aby byly slyšeny ve věci, jíž se týká námitka přijatá Komisí⁽⁵⁴⁾. Komise tak učiní přijetím prohlášení o námitkách, které je oznámeno jednotlivým stranám, proti nimž je vedeno řízení.

3.1.1.1 Účel a obsah prohlášení o námitkách

82. V prohlášení o námitkách je uveden předběžný postoj Komise, pokud jde o údajné jednání v rozporu s článkem 101 a/nebo článkem 102 SFEU, který byl přijat po hloubkovém šetření. Jeho účelem je informovat dotyčné strany o námitkách, které jsou vůči nim vzneseny, s cílem umožnit jim uplatnit písemně a ústně (při slyšení) právo na obhajobu. Představuje tudíž základní procesní záruku, která zajišťuje dodržování práva být slyšen. Dotyčné strany obdrží veškeré informace, které potřebují, aby se mohly účinně hájit a vyjádřit se k tvrzením, jež byla vůči nim vznesena.

3.1.1.2 Možné uložení nápravných opatření a argumenty stran

83. Pokud Komise zamýšlí uložit stranám nápravná opatření v souladu s čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003, budou v prohlášení o námitkách uvedena plánovaná nápravná opatření, která mohou být nezbytná k ukončení domnělého protiprávního jednání. Poskytnuté informace by měly být dostatečně podrobné, aby se strany mohly hájit, pokud jde o nutnost a přiměřenost plánovaných nápravných opatření. Jsou-li v souladu s čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003 plánována strukturální nápravná opatření, je v prohlášení o námitkách vysvětleno, proč neexistuje stejně účinné nápravné opatření z hlediska tržního chování nebo proč se Komise domnívá, že by stejně účinné nápravné opatření z hlediska tržního chování bylo pro dotyčný podnik obtížnější než strukturální nápravné opatření.

3.1.1.3 Možné uložení pokut a argumenty stran

84. V prohlášení o námitkách bude jednoznačně uvedeno, zda Komise zamýšlí uložit podnikům pokuty, pokud se námitky potvrdí (článek 23 nařízení (ES) č. 1/2003). V těchto případech se bude v prohlášení o námitkách odkazovat na příslušné zásady stanovené v pokynech pro výpočet pokut⁽⁵⁵⁾. V prohlášení o námitkách uvede Komise základní skutkové a právní otázky, které mohou vést k uložení pokuty, jako je doba trvání a závažnost protiprávního jednání a skutečnost, zda se podnik dopustil protiprávního jednání úmyslně nebo z nedbalosti. V prohlášení o námitkách je rovněž dostatečně přesně uvedeno, že určité skutečnosti mohou představovat přítěžující okolnosti, a v možném rozsahu i polehčující okolnosti.

85. Ačkoliv Komise nemá v tomto ohledu žádnou právní povinnost, v zájmu vyšší transparentnosti se vynasnaží uvést v prohlášení o námitkách (s využitím dostupných informací) další záležitosti, jež jsou důležité pro následný výpočet pokut, včetně příslušných údajů o tržbách, k nimž se bude přihlížet, a roku nebo let, které budou vzaty v úvahu, pokud jde o hodnotu těchto tržeb. Tyto informace mohou být stranám poskytnuty rovněž po vydání prohlášení o námitkách. V obou případech budou mít strany možnost se k tomu vyjádřit.

86. Jestliže se Komise chce ve svém konečném rozhodnutí odchýlit od skutkových nebo právních otázek uvedených v prohlášení o námitkách v neprospěch jedné či více stran nebo pokud Komise hodlá přihlédnout k dodatečným důkazům hovořícím v jejich neprospěch, bude dotyčné straně nebo stranám vždy poskytnuta příležitost náležitě se k tomu vyjádřit.

⁽⁵⁴⁾ Článek 27 nařízení (ES) č. 1/2003.

⁽⁵⁵⁾ Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1/2003, Úř. věst. C 210, 1.9.2006, s. 2.

87. V prohlášení o námitkách Komise strany rovněž informuje, že ve výjimečných případech může na základě žádosti vzít v úvahu platební neschopnost podniku a snížit nebo zrušit pokutu, která by mohla být jinak uložena, pokud by tato pokuta nezvratně ohrozila ekonomickou životaschopnost podniku, a to v souladu s bodem 35 pokynů pro výpočet pokut⁽⁵⁶⁾.
88. Podniky, které podávají takovouto žádost, by měly být připraveny poskytnout k doložení své žádosti podrobné a aktuální finanční údaje. Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž bude obvykle v kontaktu se stranami s cílem získat doplňkové informace a/nebo objasnit obdržené informace, což stranám umožní upozornit Komisi na další důležité informace. Při posuzování tvrzení podniku ohledně jeho platební neschopnosti přezkoumá Komise zejména účetní závěrky za poslední roky a odhady pro běžný rok a další roky, a to s využitím ukazatelů týkajících se finanční síly, ziskovosti, platební schopnosti a likvidity, a rovněž vztahy podniku s externími finančními partnery a s akcionáři. Komise přezkoumá rovněž zvláštní sociální a ekonomickou situaci každého podniku a posoudí, zda by pokuta pravděpodobně vedla k významné ztrátě hodnoty jeho majetku⁽⁵⁷⁾.
89. Posouzení finanční situace se provádí u všech podniků, které předložily žádost v souvislosti s platební neschopností, těsně před přijetím rozhodnutí, a to na základě aktuálních informací bez ohledu na datum podání žádosti.
90. Strany mohou předložit svá tvrzení, pokud jde o záležitosti, jež mohou mít význam pro případné uložení pokut, při ústním slyšení⁽⁵⁸⁾.

3.1.1.4 Transparentnost

91. V zájmu větší transparentnosti řízení Komise zpravidla zveřejní tiskovou zprávu, v níž jsou objasněny hlavní záležitosti uvedené v prohlášení o námitkách, a to krátce poté, co je obdrží adresáti. V této tiskové zprávě se výslovně uvádí, že prohlášení o námitkách nepředjímá konečný výsledek řízení po vyslechnutí stran.

3.1.2 Nahlížení do spisů

92. Adresátům prohlášení o námitkách je v souladu s čl. 27 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 a články 15 a 16 prováděcího nařízení umožněno nahlížet do spisů Komise, aby se mohly účinně vyjádřit k předběžným závěrům, k nimž Komise dospěla v prohlášení o námitkách.
93. Praktické záležitosti týkající se nahlížení do spisů a rovněž podrobné údaje o druhu dokumentů, které budou zpřístupněny, a o otázkách důvěrnosti jsou uvedeny ve zvláštním oznámení o přístupu do spisu⁽⁵⁹⁾. Za zajištění možnosti nahlédnout do spisů Komise odpovídá v první řadě Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž. Spory mezi stranami, poskytovateli informací a Generálním ředitelstvím pro hospodářskou soutěž ohledně přístupu k informacím obsaženým ve spisu Komise v souladu s oznámením o pravidlech přístupu do spisů, platnými nařízeními a zásadami stanovenými v příslušné judikatuře budou rozhodovat úředníci pro slyšení. Přístup k prohlášením podniků v případech kartelů a v postupech při narovnání se řídí zvláštními pravidly⁽⁶⁰⁾.
94. Účinný přístup ke spisu závisí do značné míry na spolupráci stran a ostatních podniků, které poskytly informace obsažené ve spisu. Jak je uvedeno v bodě 41, poskytovatelé informací musí v souladu s čl. 16 odst. 3 prováděcího nařízení své žádosti o zachování důvěrnosti odůvodnit a poskytnout verzi informací bez důvěrných údajů. Tato verze bez důvěrných údajů musí být poskytnuta ve stejném formátu jako důvěrné informace a odstraněné pasáže musí být nahrazeny shrnutím. Není-li dohodnuto jinak, měla by být verze bez důvěrných údajů poskytnuta současně s původním podáním. Není-li verze bez důvěrných údajů poskytnuta, lze vycházet z toho, že dokumenty důvěrné informace neobsahují⁽⁶¹⁾.

⁽⁵⁶⁾ Viz poznámka pod čarou 55.

⁽⁵⁷⁾ Viz sdělení SEK(2010) 737/2 ze dne 12. června 2010.

⁽⁵⁸⁾ Viz bod 107.

⁽⁵⁹⁾ Výše uvedené oznámení o pravidlech pro přístup do spisů Komise.

⁽⁶⁰⁾ Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (uvedeno výše), body 31 až 35 a oznámení Komise o postupu při narovnání (uvedeno výše) body 35 až 40.

⁽⁶¹⁾ Viz čl. 16 odst. 4 prováděcího nařízení.

3.1.3 Postupy k usnadnění výměny důvěrných informací mezi stranami, proti nimž je vedeno řízení

95. V návaznosti na možnosti uvedené v oznámení o přístupu do spisu mohou být za účelem snížení zátěže v souvislosti s vypracováním verzí podání bez důvěrných údajů použity další dva postupy: dohodnuté poskytnutí informací omezenému okruhu osob a postup s využitím tzv. datové místnosti.
96. Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž může v určitých případech, zejména v případech s velmi objemným spisem, akceptovat, aby se strany dobrovolně domluvily na použití postupu dohodnutého poskytnutí informací. V rámci tohoto postupu se strana, která je oprávněna nahlížet do spisu, dohodne na dvoustranném základě s poskytovateli informací, kteří žádají o zachování důvěrnosti, na obdržení veškerých či některých informací, které poskytovatelé informací předali Komisi, včetně důvěrných údajů. Strana, která povoluje přístup do spisu, omezí přístup k informacím na omezený okruh osob (o němž rozhodnou strany v každém jednotlivém případě, případně pod dohledem Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž). Pokud by takovýto dohodnutý přístup ke spisu představoval omezení práva některé strany nahlížet do vyšetřovacího spisu, musí se tato strana vůči Komisi vzdát svého práva nahlížet do spisu. Strana obvykle obdrží informace, které jsou předmětem dohodnutého poskytnutí, přímo od poskytovatele informací. Jsou-li však informace, jichž se takováto dohoda týká, poskytnuty omezenému okruhu osob výjimečně Komisi, musí se poskytovatelé informací vůči Komisi vzdát svého práva na zachování důvěrnosti.
97. Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž může za druhé zorganizovat postup s využitím tzv. „datové místnosti“. Tento postup se obvykle používá k zveřejnění kvantitativních údajů, které jsou důležité pro ekonometrickou analýzu. V rámci tohoto postupu je část spisu, včetně důvěrných údajů, shromážděna v místnosti v prostorách Komise („datová místnost“). Přístup do datové místnosti je umožněn omezené skupině osob, tj. externímu právnímu zástupci a/nebo ekonomickým poradcům dotyčné strany (na něž se společně odkazuje jako na „poradce“), a to pod dohledem úředníka Komise. Poradci mohou využít informace obsažené v datové místnosti k obhajobě svého klienta, nesmí však svému klientovi sdělit žádné důvěrné údaje. Datová místnost je vybavena několika osobními počítači a potřebným programovým vybavením (a případně potřebnými soubory dat a záznamem regresních analýz, které byly použity na podporu argumentů Komise). Není zajištěno síťové propojení a není přípustná externí komunikace. Poradci mohou v datové místnosti pobývat v běžné pracovní době a v odůvodněných případech může být přístup umožněn po dobu několika dnů. Poradcům je přísně zakázáno pořizovat kopie, poznámky nebo shrnutí dokumentů a z „datové místnosti“ si mohou odnést pouze závěrečnou zprávu, která musí být ověřena týmem, který se zabývá daným případem, aby bylo zajištěno, že tato zpráva neobsahuje žádné důvěrné údaje. Každý poradce podepíše souhlas se zachováním mlčenlivosti a před vstupem mu budou sděleny podmínky zvláštního přístupu do „datové místnosti“. Pokud by použití tohoto postupu s využitím „datové místnosti“ omezilo právo určité strany na úplný přístup k vyšetřovacímu spisu, použijí se procesní záruky stanovené v článku 8 mandátu úředníka pro slyšení.
98. Úředník pro slyšení může podle čl. 8 odst. 4 mandátu úředníka pro slyšení rozhodnout, že se postup s využitím datové místnosti použije v omezených případech, kdy je přístup k určitým důvěrným údajům nevyhnutelný pro právo určité strany na obhajobu a jestliže se úředník pro slyšení domnívá, že při bližší úvaze lze konflikt mezi zachováním důvěrnosti a právem na obhajobu vyřešit nejlépe tímto způsobem. Úředník pro slyšení takového rozhodnutí nevydává, má-li za to, že datová místnost není vhodná a že by měl být přístup k informacím umožněn jinak (např. verze bez důvěrných údajů).

3.1.4 Písemná odpověď na prohlášení o námitkách

99. Podle čl. 27 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003 poskytne Komise adresátům prohlášení o námitkách příležitost, aby byli slyšeni ve věci, jíž se týká námitka přijatá Komisí. Písemná odpověď poskytuje stranám, proti nimž je vedeno řízení, příležitost vyjádřit se k námitkám přijatým Komisí.
100. Lhůta pro odpověď na prohlášení o námitkách bude stanovena s přihlédnutím k času potřebnému pro přípravu podání a naléhavosti případu⁽⁶²⁾. Adresáti prohlášení o námitkách mají nárok na

⁽⁶²⁾ Viz věc T-44/00 Mannesmannröhren-Werke AG v. Komise, Sb. rozh. 2004, s. II-2223, bod 65.

minimální čtyřtýdenní lhůtu pro písemnou odpověď⁽⁶³⁾. Delší lhůta (obvykle dvouměsíční, ačkoliv podle okolností daného případu může být tato lhůta delší nebo kratší) bude stanovena Generálním ředitelstvím pro hospodářskou soutěž s přihlédnutím mimo jiné k těmto aspektům:

- rozsah a složitost spisu (např. počet protiprávních jednání, údajná doba trvání protiprávního jednání, rozsah a počet dokumentů a/nebo rozsah a složitost odborných studií) a/nebo
- skutečnost, zda měl adresát prohlášení o námitkách podávající žádost již dříve přístup k informacím (např. hlavní podání, žádosti o shovívavost) a/nebo
- jiné objektivní překážky, s nimiž se může adresát prohlášení o námitkách podávající žádost při podávání připomínek potýkat.

101. Adresát prohlášení o námitkách může v původně stanovené lhůtě požádat o prodloužení lhůty pro odpověď, a to formou odůvodněné žádosti zaslané Generálnímu ředitelství pro hospodářskou soutěž nejméně 10 pracovních dnů před uplynutím původní lhůty. Není-li této žádosti vyhověno, nebo pokud adresát prohlášení o námitkách nesouhlasí s délkou schválené prodloužené lhůty, může před uplynutím původní lhůty věc postoupit k přezkumu úředníkovi pro slyšení.
102. Lhůta začíná běžet počínaje dnem, k němuž byl umožněn přístup k hlavním dokumentům spisu⁽⁶⁴⁾. Lhůta obvykle nezačne běžet dříve, než bylo adresátovi prohlášení o námitkách umožněno nahlédnout do dokumentů, které jsou přístupné pouze v prostorách Komise, například prohlášení podniků. Skutečnost, že nebylo umožněno nahlédnout do celého spisu, nevede automaticky k tomu, že lhůta nezačne běžet⁽⁶⁵⁾.
103. Vyžaduje-li to právo na obhajobu⁽⁶⁶⁾, nebo pokud to může podle názoru Komise pomoci dále vyjasnit skutkové a právní otázky, které jsou důležité pro daný případ, může Komise poskytnout stranám kopii verze (nebo jejích konkrétních částí) písemných odpovědí ostatních stran na prohlášení o námitkách, která neobsahuje důvěrné údaje. K tomu obvykle dojde před konáním ústního slyšení, aby se k nim mohly strany vyjádřit při ústním slyšení. Komise může rovněž rozhodnout, že tak ve vhodných případech učiní s ohledem na stěžovatele a přizvané třetí osoby. Je-li umožněn přístup k odpovědím ostatních stran, jelikož je nezbytný pro právo na obhajobu, mají strany rovněž nárok na poskytnutí dostatečného času, aby se k těmto odpovědím mohly vyjádřit.

3.1.5 Práva stěžovatelů a zúčastněných třetích osob

104. S řízením jsou úzce spojeni stěžovatelé. Podle čl. 6 odst. 1 prováděcího nařízení jsou oprávnění obdržet nedůvěrně znění prohlášení o námitkách a Komise jim stanoví lhůtu, ve které má stěžovatel možnost písemně vyjádřit své stanovisko. O prodloužení této lhůty lze požádat formou odůvodněné žádosti zaslané Komisi dostatečně včas před uplynutím původní lhůty. Není-li této žádosti vyhověno, nebo pokud se Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž a stěžovatel nedohodnou na požadovaném prodloužení lhůty, může stěžovatel věc postoupit úředníkovi pro slyšení, a to prostřednictvím odůvodněné žádosti⁽⁶⁷⁾.

⁽⁶³⁾ Viz čl. 17 odst. 2 prováděcího nařízení. Pokud jde o pravidlo vztahující se na postup při narovnání, viz článek 10a prováděcího nařízení.

⁽⁶⁴⁾ Ve většině případů získají strany přístup do celého spisu prostřednictvím CD-Romu, na kterém jsou uloženy všechny ve spisu obsažené dokumenty.

⁽⁶⁵⁾ Viz věc T-44/00, Mannesmannröhren-Werke AG v. Komise, Sb. rozh. 2004, s. II-2223, bod 65. Viz rovněž bod 15 mandátu úředníka pro slyšení, ve kterém se uvádí: „Ve výjimečných případech může úředník pro slyšení přerušit lhůtu, ve které by měl určitý adresát prohlášení o námitkách na toto prohlášení odpovědět, až do vyřešení sporu o přístup ke spisu, pokud by adresát nebyl s to odpovědět v dané lhůtě a její prodloužení by v daném okamžiku nepředstavovalo odpovídající řešení.“

⁽⁶⁶⁾ Viz spojené věci T-191/98 a T-212/98 až T-214/98 Atlantic Container Line a další v. Komise, Sb. rozh. 2003, s. II-3275; věc T-54/03 Lafarge v. Komise, Sb. rozh. 2008, s. II-120, body 69–73; věc T-52/03 Knauf v. Komise, Sb. rozh. 2008, s. II-115, body 41–47, 67–79; věc C-407/08P Knauf v. Komise, rozsudek ze dne 1. července 2010 (dosud nezveřejněno), body 23–28.

⁽⁶⁷⁾ Čl. 9 odst. 2 mandátu úředníka pro slyšení.

105. Komise na žádost vyslechne rovněž jiné fyzické nebo právnické osoby, které mohou prokázat dostatečný zájem na výsledku řízení, a to v souladu s článkem 13 prováděcího nařízení. O tom, zda budou tyto třetí osoby přizvány k řízení, rozhodne úředník pro slyšení. Přizvané osoby jsou písemně informovány o povaze a předmětu řízení a Komise stanoví lhůtu, ve které mohou písemně vyjádřit své stanovisko. O prodloužení této lhůty lze požádat formou odůvodněné žádosti zaslané Generálnímu ředitelství pro hospodářskou soutěž dostatečně včas před uplynutím původní lhůty. Není-li této žádosti vyhověno, nebo pokud se Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž a třetí osoba, která byla přizvána k řízení, nedohodnou na požadovaném prodloužení lhůty, může třetí osoba věc postoupit úředníkovi pro slyšení, a to prostřednictvím odůvodněné žádosti ⁽⁶⁸⁾.

3.1.6 Ústní slyšení

106. Každá strana, již je určeno prohlášení o námitkách, má právo na ústní slyšení. O ústní slyšení lze požádat ve lhůtě stanovené pro písemnou odpověď na prohlášení o námitkách.
107. Ústní slyšení stranám umožňuje rozvinout ústně tvrzení, která uvedly písemně, a případně doplnit písemné důkazy nebo informovat Komisi o jiných záležitostech, jež mohou být důležité. Ústní slyšení stranám rovněž umožňuje předložit svá tvrzení, pokud jde o záležitosti, jež mohou být důležité pro možné uložení pokut. Skutečnost, že slyšení není veřejné, zaručuje, že se všichni účastníci mohou svobodně vyjádřit. Informace zveřejněné během slyšení lze použít pouze pro účely soudního a/nebo správního řízení, jehož předmětem je použití článků 101 a 102 SFEU, a nesmí být účastníky slyšení zveřejněny ani použity k žádnému jinému účelu. Toto omezení se vztahuje i na záznam z ústního slyšení a případné vizuální prezentace. Pokud by byly informace zveřejněné během ústního slyšení použity k jinému účelu než soudnímu a/nebo správnímu řízení, jehož předmětem je použití článků 101 a 102 SFEU, za účasti externího právního zástupce, může Komise tento incident nahlásit příslušné advokátní komoře k zahájení disciplinárního řízení.
108. Vzhledem k významu ústního slyšení je běžnou praxí Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž zajistit trvalou přítomnost vyššího vedení Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž (generálního ředitele nebo jeho náměstka) společně s týmem úředníků Komise, kteří odpovídají za šetření daného případu. Úředník pro slyšení přizve k účasti rovněž orgány pro hospodářskou soutěž členských států, tým hlavního ekonoma a přidružené útvary Komise ⁽⁶⁹⁾, včetně právní služby.

3.1.7 Doplnující prohlášení o námitkách a dopis o skutečnostech

109. Jsou-li po vydání prohlášení o námitkách zjištěny nové důkazy, které Komise hodlá použít, nebo pokud Komise zamýšlí změnit právní hodnocení v neprospěch dotčených podniků, je dotčným podnikům poskytnuta příležitost vyjádřit se k těmto novým aspektům.
110. Pokud jsou vydány dodatečné námitky nebo jestliže se změní samotná povaha protiprávního jednání, z něhož je podnik obviněn ⁽⁷⁰⁾, oznámí to Komise stranám v doplňujícím prohlášení o námitkách. Než tak učiní, bude obvykle stranám nabídnuta schůzka k projednání současného stavu. Použijí se pravidla pro stanovení lhůty pro odpověď na prohlášení o námitkách (viz výše), ačkoliv v této souvislosti bude obvykle stanovena lhůta kratší.
111. Pokud jsou však námitky, které byly vůči podniku vzneseny již v prohlášení o námitkách, pouze potvrzeny novými důkazy, jež Komise hodlá využít, upozorní na to dotčené strany prostým dopisem („dopisem o skutečnostech“) ⁽⁷¹⁾. Dopis o skutečnostech poskytuje podnikům příležitost podat ve

⁽⁶⁸⁾ Viz poznámka pod čarou 67.

⁽⁶⁹⁾ Viz dokument „Key actors and checks and balances“ na internetových stránkách Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž.

⁽⁷⁰⁾ Doplňující prohlášení o námitkách bude vydáno například tehdy, pokud nové důkazy Komisi umožňují prodloužit dobu trvání protiprávního jednání, rozšířit zeměpisný rozsah nebo povahu či rozsah protiprávního jednání.

⁽⁷¹⁾ Pokud Komise doručí určité straně pouze verzi (nebo konkrétní výňatky z této verze) písemných odpovědí ostatních stran na prohlášení o námitkách, která není důvěrná, a poskytuje jí příležitost se k tomu vyjádřit (viz bod 103), nepředstavuje to dopis o skutečnostech.

stanovené lhůtě k novým důkazům písemné připomínky. O prodloužení této lhůty lze požádat formou odůvodněné žádosti zaslané Komisi. Pokud se Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž a adresát nedohodnou na požadovaném prodloužení lhůty, může adresát postoupit věc úředníkovi pro slyšení, a to prostřednictvím odůvodněné žádosti.

112. V případě vydání doplňujícího prohlášení o námitkách se použijí obdobně procesní práva, která vznikají zasláním prohlášení o námitkách, včetně práva stran požádat o ústní slyšení. Bude umožněn rovněž přístup k veškerým důkazům shromážděným v období mezi vydáním původního prohlášení o námitkách a doplňujícího prohlášení o námitkách. Je-li vydán dopis o skutečnostech, bude obvykle umožněn přístup k důkazům získaným od vydání prohlášení o námitkách do dne vydání zmíněného dopisu o skutečnostech. V případech, kdy Komise zamýšlí využít konkrétní důkazy, které se týkají pouze jedné strany či omezeného počtu stran a/nebo samostatných záležitostí (zejména záležitostí souvisejících se stanovením výše pokuty nebo s otázkami odpovědnosti mateřské společnosti), bude přístup umožněn pouze přímo dotčeným stranám, a to k důkazům, které se týkají dotčených záležitostí.

3.2 Možné výsledky této fáze

113. Jsou-li s ohledem na odpovědi stran podané písemně a/nebo při ústním slyšení a na základě důkladného posouzení všech informací, jež byly až dosud získány, námitky opodstatněné, přikročí Komise k přijetí rozhodnutí, v němž je konstatováno porušení příslušných pravidel hospodářské soutěže. Komise může rovněž rozhodnout o stažení určitých námitek a s ohledem na zbývající část vydat rozhodnutí konstatující protiprávní jednání.
114. Nejsou-li však v této fázi námitky doložené, Komise případ uzavře. V tomto případě se použijí rovněž opatření týkající se informování, která byla popsána v bodě 76.

4. POSTUPY PRO PŘIJETÍ ZÁVAZKŮ

115. Článek 9 nařízení (ES) č. 1/2003 stanoví, že podniky mohou nabídnout závazky, které mají odstranit obavy z narušení hospodářské soutěže, jež Komise zjistila. Pokud Komise tyto závazky přijme, může vydat rozhodnutí, kterým jsou tyto závazky prohlášeny za závazné pro strany, proti nimž je vedeno řízení. Je na uvážení Komise, zda závazky přijme, či nikoli. V souladu se zásadou proporcionality musí Komise ověřit, zda závazky odstraňují zjištěné obavy z narušení hospodářské soutěže a zda nabídnuté závazky zjevně nepřekračují rámec toho, co je nezbytné k odstranění těchto obav. Při tomto posuzování vezme Komise v úvahu zájmy třetích osob. Není však povinna porovnat takovéto dobrovolné závazky s opatřeními, která by mohla uložit podle článku 7 nařízení (ES) č. 1/2003, a považovat za nepřiměřené závazky, které jdou nad rámec těchto opatření ⁽⁷²⁾.
116. Rozhodnutí o závazcích nejsou vhodná v případech, kdy se Komise domnívá, že povaha protiprávního jednání vyžaduje uložení pokuty ⁽⁷³⁾. Komise proto postup podle článku 9 nepoužije v případě tajných kartelů, které spadají do oblasti působnosti oznámení o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů.
117. Hlavní rozdíl mezi rozhodnutím o zákazu podle článku 7 a rozhodnutím o závazcích podle článku 9 nařízení (ES) č. 1/2003 spočívá v tom, že v prvním rozhodnutí je zjištěno protiprávní jednání, zatímco druhé rozhodnutí prohlašuje závazky za závazné, aniž by dospělo k závěru, zda došlo či zda dosud dochází k protiprávnímu jednání. Rozhodnutí o závazcích obsahuje závěr, že již neexistují důvody pro šetření Komise. Závazky mimoto podniky nabízejí dobrovolně. Naopak rozhodnutím podle článku 7 může Komise podnikům uložit nápravná opatření, která jsou nezbytná k ukončení protiprávního jednání (a/nebo pokuty).

⁽⁷²⁾ Věc C-441/07 P Komise v. Alrosa, rozsudek ze dne 29. června 2010, bod 120.

⁽⁷³⁾ Viz 13. bod odůvodnění nařízení (ES) č. 1/2003.

4.1 Zahájení jednání o závazcích

118. Podniky se mohou kdykoli obrátit na Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž, aby ověřily, zda je Komise ochotna přijmout v tomto případě rozhodnutí o závazcích. Komise podniky vybízí, aby zájem o projednání závazků projevily pokud možno co nejdříve.
119. V tomto okamžiku bude stranám nabídnuta schůzka k projednání současného stavu. Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž podnikům sdělí časový rámec, během něhož by měla být jednání o možných závazcích ukončena, a představí jim předběžné obavy z narušení hospodářské soutěže, jež vyplývají ze šetření.
120. S cílem zamezit prodlevám kvůli překladu se tato schůzka a následující fáze řízení mohou uskutečnit v dohodnutém jazyce na základě řádně poskytnutého „prohlášení o upuštění od použití příslušného jazyka“, v němž strany souhlasí s tím, že budou dokumenty dostávat a poskytovat je v jiném jazyce, než je jazyk členského státu, v němž jsou usazeny (viz oddíl 2.4).

4.2 Předběžné posouzení

121. Jakmile se Komise přesvědčí, že podniky jsou skutečně ochotny nabídnout závazky, které účinně odstraňují obavy z narušení hospodářské soutěže, bude vydáno předběžné posouzení. Podle článku 9 nařízení (ES) č. 1/2003 je v předběžném posouzení shrnuta skutková podstata případu a určeny obavy z narušení hospodářské soutěže, které odůvodňují přijetí rozhodnutí, v němž se požaduje ukončení protiprávního jednání. Před vydáním předběžného posouzení bude stranám rovněž nabídnuta schůzka k projednání současného stavu.
122. Předběžné posouzení bude stranám sloužit jako základ pro zformulování vhodných závazků, které odstraňují obavy z narušení hospodářské soutěže, jež Komise vyslovila, nebo pro lepší vymezení dříve projednaných závazků.
123. Pokud již bylo stranám zasláno prohlášení o námitkách, mohou být závazky ve vhodných případech přesto přijaty. Za této situace splňuje prohlášení o námitkách požadavky předběžného posouzení, jelikož obsahuje shrnutí hlavních skutečností a rovněž posouzení zjištěných obav z narušení hospodářské soutěže.
124. Strany, proti nimž je vedeno řízení a které nabídnou závazky k odstranění obav, jež jim Komise sdělila v předběžném posouzení, se mohou kdykoli během postupu podle článku 9 obrátit na úředníka pro slyšení v souvislosti s účinným výkonem procesních práv⁽⁷⁴⁾.
125. Komise nebo dotčený podnik či podniky se mohou kdykoli během postupu přijetí závazků rozhodnout, že jednání ukončí. Komise poté obvykle může pokračovat ve formálním řízení podle článku 7 nařízení (ES) č. 1/2003⁽⁷⁵⁾.

4.3 Předložení závazků

126. Po obdržení předběžného posouzení mají strany obvykle jeden měsíc na to, aby oficiálně předložily své závazky. Pokud strany obdržely prohlášení o námitkách a následně se rozhodnou předložit závazky, nebude obvykle lhůta pro odpověď na prohlášení o námitkách prodloužena. Předložení závazků nutně neznamená, že strany souhlasí s předběžným posouzením Komise.
127. Strany mohou Komisi nabídnout závazky týkající se tržního chování nebo strukturální závazky, které náležitě řeší zjištěné obavy z narušení hospodářské soutěže. Závazky, které tyto obavy náležitě neodstraňují, Komise nepřijme.

⁽⁷⁴⁾ Viz čl. 15 odst. 1 mandátu úředníka pro slyšení.

⁽⁷⁵⁾ Viz oddíl 3 tohoto oznámení.

128. Závazky musí být jednoznačné a přímo vykonatelné⁽⁷⁶⁾. V případě potřeby lze ustanovit správce, který je Komisi nápomocen při jejich plnění (kontrolní správce a/nebo správce převodu). Nelze-li závazky provést bez souhlasu třetích osob (např. třetí osoba, která by na základě závazků nebyla vhodným kupujícím, má předkupní právo), měl by podnik předložit důkazy prokazující souhlas třetí osoby.

4.4 „Tržní test“ a následná jednání se stranami

129. V souladu s čl. 27 odst. 4 nařízení (ES) č. 1/2003 musí Komise závazky podrobit tržnímu testu, než je rozhodnutím prohlásí za závazné. Komise provede tržní test pouze tehdy, domnívá-li se, že se nabídnuté závazky zjevně zabývají zjištěnými obavami z narušení hospodářské soutěže. Komise musí v *Úředním věstníku Evropské unie* zveřejnit oznámení („oznámení o tržním testu“), které obsahuje stručné shrnutí případu a hlavní obsah závazků, přičemž dodrží povinnosti týkající se ochrany profesního tajemství⁽⁷⁷⁾. Na internetových stránkách Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž zveřejní celé znění závazků⁽⁷⁸⁾ v jazyce případu⁽⁷⁹⁾. V zájmu větší transparentnosti tohoto procesu zveřejní Komise rovněž tiskovou zprávu, v níž jsou uvedeny hlavní záležitosti případu a navrhované závazky. Je-li případ založen na stížnosti, informuje Komise v této fázi o tržním testu rovněž stěžovatele a vyzve jej, aby podal své připomínky. Obdobně budou vyrozuměny rovněž třetí osoby přizvané k řízení, které budou vyzvány k podání připomínek. Podle uvážení Komise se mohou uskutečnit trojstranné schůzky se stranami a stěžovatelem a/nebo přizvanými třetími osobami.
130. Zúčastněné třetí osoby jsou vyzvány k podání připomínek ve stanovené lhůtě, která v souladu s čl. 27 odst. 4 nařízení (ES) č. 1/2003 nesmí být kratší než jeden měsíc.
131. Komise může zaslat dokument týkající se tržního testu ostatním stranám, jichž se může případně týkat výsledek projednávání daného případu (např. spotřebitelským sdružením).
132. Po obdržení odpovědí na tržní test bude se stranami uspořádána schůzka k projednání současného stavu. Komise bude strany ústně či písemně informovat o podstatě odpovědí.
133. Zastává-li Komise na základě výsledků tržního testu (a jakýchkoli jiných informací, které má k dispozici) názor, že zjištěné obavy z narušení hospodářské soutěže nebyly odstraněny nebo že k zajištění účinnosti závazků jsou nezbytné změny v jejich znění, budou na to podniky, které závazky nabízejí, upozorněny. Jsou-li podniky ochotny odstranit problémy, které Komise zjistila, měly by předložit pozměněnou verzi závazků. Pokud pozměněná verze závazků mění jejich samotnou povahu nebo rozsah, bude proveden nový tržní test. Jestliže podniky nejsou ochotny předložit pozměněnou verzi závazků tam, kde to vyžaduje posouzení výsledku tržního testu ze strany Komise, může se Komise vrátit k postupu podle článku 7.

5. POSTUP PRO ZAMÍTNUTÍ STÍŽNOSTÍ

134. Oficiální stížnosti jsou důležitým nástrojem při uplatňování pravidel hospodářské soutěže, a Komise je proto pečlivě zkoumá. Komise však po náležitém posouzení skutkových a právních okolností jednotlivých případů může stížnost s uvedením důvodů zamítnout, a to v souladu s níže uvedenými důvody a postupy⁽⁸⁰⁾.

⁽⁷⁶⁾ To znamená, že jejich provedení nesmí být závislé na vůli třetí osoby, jež není těmito závazky vázána.

⁽⁷⁷⁾ Článek 28 nařízení (ES) č. 1/2003.

⁽⁷⁸⁾ Verze bez důvěrných údajů.

⁽⁷⁹⁾ Bez překladu.

⁽⁸⁰⁾ Viz rovněž oznámení Komise o vyřizování stížností (uvedené výše).

5.1 Důvody zamítnutí

135. Zamítnutí stížností může být založeno na „nedostatečném důvodu k prošetření stížnosti“ (nazývaném rovněž „nedostatečným zájmem Evropské unie“), nepříslušnosti nebo nedostatečných důkazech k prokázání existence protiprávního jednání.
136. Zamítnutí založená na „nedostatečném důvodu k prošetření stížnosti“⁽⁸¹⁾ se týkají zejména stížností, u nichž by vzhledem k malé pravděpodobnosti prokázání údajného protiprávního jednání a značným zdrojům, jež by Komise musela vynaložit na šetření, aby ověřila existenci tohoto jednání, nebylo přidělení zdrojů potřebných pro další prošetření případu přiměřené vzhledem k očekávanému omezenému dopadu na fungování vnitřního trhu a/nebo možnosti stěžovatele využít jiné prostředky⁽⁸²⁾.
137. Komise může stížnosti zamítnout rovněž kvůli nedostatečnému odůvodnění (když žadatel nepředloží ani minimální zjevné důkazy, které jsou nezbytné k doložení jednání v rozporu s článkem 101 a/nebo článkem 102 SFEU) nebo z věcných důvodů (neexistence protiprávního jednání).
138. Pokud se stejným případem⁽⁸³⁾ zabývá či se již zabýval vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž, vyrozumí o tom Komise stěžovatele. V tomto případě může stěžovatel svou stížnost stáhnout. Jestliže stěžovatel na stížnosti trvá, může Komise stížnost zamítnout rozhodnutím podle článku 13 nařízení (ES) č. 1/2003 a v souladu s článkem 9 prováděcího nařízení⁽⁸⁴⁾. Pokud se stejným případem zabývá či se jím již zabýval vnitrostátní soud, může Komise žádost zamítnout kvůli „nedostatečnému důvodu k prošetření stížnosti“⁽⁸⁵⁾.

5.2 Postup

139. Jestliže Komise po pečlivém přezkoumání případu dospěje k předběžnému závěru, že by kvůli některému z výše uvedených důvodů neměla případ dále sledovat, stěžovatele nejprve na schůzce nebo telefonicky informuje, že dospěla k předběžnému názoru, že stížnost lze zamítnout. Poté, co byl stěžovatel vyrozuměn o této skutečnosti, může se rozhodnout, že stížnost stáhne. V opačném případě Komise stěžovatele oficiálním dopisem podle čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení informuje o předběžném závěru, že neexistuje dostatečný důvod k prošetření stížnosti, a stanoví lhůtu pro podání písemných připomínek⁽⁸⁶⁾. V této souvislosti má stěžovatel právo požádat o přístup k dokumentům, na jejichž základě Komise předběžně posouzení provedla⁽⁸⁷⁾. Jestliže Komise v průběhu prošetřování stížnosti zahájila řízení podle čl. 11 odst. 6 nařízení (ES) č. 1/2003, bude stěžovateli před odesláním tohoto oficiálního dopisu nabídnuta schůzka k projednání současného stavu. Lhůta stanovená v oficiálním dopise nesmí být kratší než čtyři týdny⁽⁸⁸⁾. Tato lhůta začíná běžet od dne, k němuž byl umožněn přístup k hlavním dokumentům, na jejichž základě bylo provedeno posouzení. Je-li to vhodné, lze na základě odůvodněné žádosti zaslané Generálnímu ředitelství pro hospodářskou soutěž před uplynutím původní lhůty lhůtu prodloužit⁽⁸⁹⁾. Není-li této žádosti vyhověno, nebo pokud se Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž a stěžovatel nedohodnou na požadovaném prodloužení lhůty, může adresát věc postoupit úředníkovi pro slyšení, a to prostřednictvím odůvodněné žádosti⁽⁹⁰⁾.

⁽⁸¹⁾ Viz zejména věc T-24/90, Automec II, Sb. rozh. 1992, s. II-2223 a věc C-119/97 P, Ufex, Sb. rozh. 1999, s. I-1341.

⁽⁸²⁾ V oznámení Komise o vyřizování stížností jsou v bodě 44 uvedena určitá kritéria, která lze použít jednotlivě nebo společně k zamítnutí stížnosti z důvodu nedostatečného „zájmu Evropské unie“. Ve zprávě o politice hospodářské soutěže za rok 2005 Komise mimoto určila některá kritéria, která může použít při rozhodování, zda existuje „zájem Evropské unie“, či nikoli. Viz také věc T-427/08, Confédération européenne des associations d'horlogers-réparateurs (CEAHR) v. Komise, dosud nezveřejněno.

⁽⁸³⁾ Pojem stejný případ v zásadě znamená: protiprávní jednání stejné povahy, stejný trh výrobků, stejný zeměpisný trh, přinejmenším jeden stejný podnik, stejná doba trvání.

⁽⁸⁴⁾ Bod 25 oznámení Komise o vyřizování stížností.

⁽⁸⁵⁾ Viz zpráva o politice hospodářské soutěže za rok 2005, přijatá v červnu 2006, s. 25 a následující strany.

⁽⁸⁶⁾ Čl. 7 odst. 1 prováděcího nařízení; bod 68 oznámení Komise o vyřizování stížností.

⁽⁸⁷⁾ Článek 8 prováděcího nařízení; bod 69 oznámení Komise o vyřizování stížností.

⁽⁸⁸⁾ Čl. 17 odst. 2 prováděcího nařízení.

⁽⁸⁹⁾ Čl. 17 odst. 4 prováděcího nařízení.

⁽⁹⁰⁾ Viz poznámka pod čarou 67.

140. Jestliže stěžovatel na výše zmíněný dopis Komise ve stanovené lhůtě nereaguje, má se v souladu s čl. 7 odst. 3 prováděcího nařízení za to, že stížnost byla stažena. Stěžovatel bude náležitě vyrozuměn o správním uzavření případu.
141. Jestliže podání stěžovatele v reakci na výše uvedený dopis Komisi nevede k jinému posouzení stížnosti, Komise stížnost odmítne oficiálním rozhodnutím podle čl. 7 odst. 2 prováděcího nařízení. Pokud podání stěžovatele vede k jinému posouzení stížnosti, bude Komise pokračovat v šetření.

6. OMEZENÍ TÝKAJÍCÍ SE POUŽITÍ INFORMACÍ

142. Informace, které byly vyměněny v rámci těchto postupů, zejména v souvislosti s nahlížením do spisu a přezkumem hlavních podání, se použijí pouze pro účely soudního nebo správního řízení, jehož předmětem je použití článků 101 a 102 SFEU ⁽⁹¹⁾.
143. Ve všech fázích řízení respektuje Komise skutečné a odůvodněné žádosti stěžovatelů či poskytovatelů informací ohledně důvěrné povahy jejich podání či kontaktů s Komisí, ve vhodných případech včetně jejich totožnosti, aby chránila jejich oprávněné zájmy (zejména v případě možných odvetných opatření) a neodrazovala je od úmyslu obrátit se na Komisi ⁽⁹²⁾.
144. Úředníci Komise a členové poradního výboru jsou vázáni povinností zachovávat profesní tajemství, která je stanovena v článku 28 nařízení (ES) č. 1/2003. Nesmějí proto sdělovat informace, na něž se vztahuje tato povinnost a které získali nebo si vyměnili v rámci šetření a přípravy zasedání poradního výboru a jednání ve výboru. Pokud jde o poradní výbor, jeho členové nesmějí sdělovat ani stanovisko poradního výboru před jeho zveřejněním ani informace o jednáních, která vedla k přijetí tohoto stanoviska.

7. PŘIJÍMÁNÍ, OZNAMOVÁNÍ A ZVEŘEJŇOVÁNÍ ROZHODNUTÍ

145. Veškerá rozhodnutí podle článků 7, 9, 23 a 24 nařízení (ES) č. 1/2003 přijímá Komise na návrh komisaře odpovědného za politiku hospodářské soutěže.
146. Ihned po přijetí rozhodnutí jsou o něm informováni adresáti. Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž se vynasnaží zaslat stranám jeho kopii. Ověřená kopie celého znění rozhodnutí a rovněž kopie závěrečné zprávy úředníka pro slyšení bude poté adresátům doručena expresní kurýrní službou.
147. Po přijetí rozhodnutí Komisí bude vydána tisková zpráva. V této tiskové zprávě je popsán rozsah případu a povaha protiprávního jednání. Je v ní (případně) uvedena rovněž výše pokuty uložené každému dotčenému podniku a/nebo uložená nápravná opatření, nebo v případě rozhodnutí podle článku 9 nařízení (ES) č. 1/2003 závazky, které byly prohlášeny za závazné.
148. Shrnutí rozhodnutí, závěrečná zpráva úředníka pro slyšení a rovněž stanovisko poradního výboru budou krátce po přijetí rozhodnutí zveřejněny ve všech úředních jazycích ⁽⁹³⁾ v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽⁹¹⁾ Viz čl. 15 odst. 4 prováděcího nařízení.

⁽⁹²⁾ Viz čl. 16 odst. 1 prováděcího nařízení.

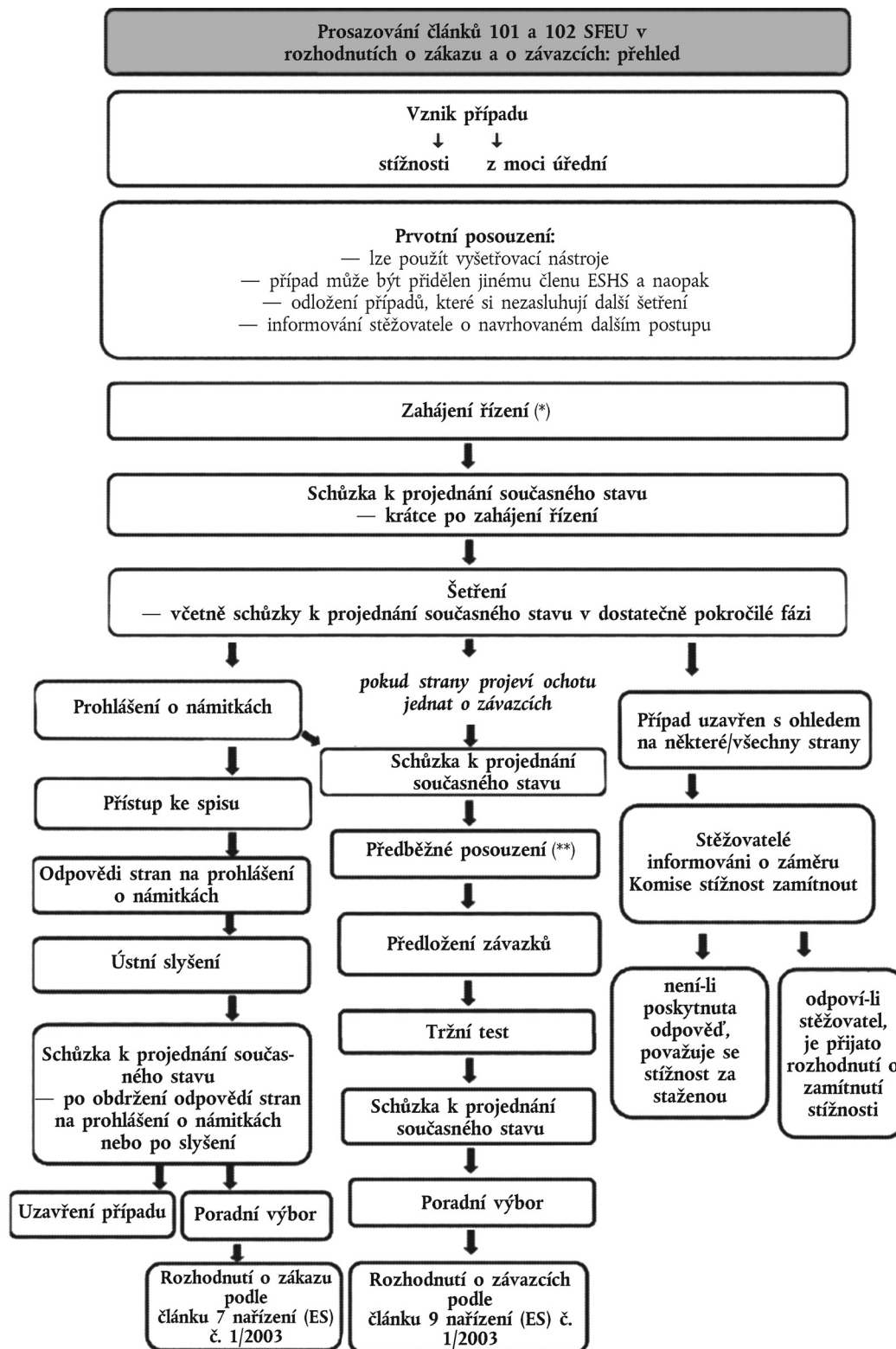
⁽⁹³⁾ Kromě irštiny (viz článek 2 nařízení Rady (ES) č. 920/2005 ze dne 13. června 2005).

149. Kromě požadavků stanovených v čl. 30 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003 se Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž vynasnaží zveřejnit na svých internetových stránkách co nejdříve znění rozhodnutí bez důvěrných údajů v jazycích případu i v dalších jazycích, jsou-li takové verze k dispozici. Znění rozhodnutí bez důvěrných údajů bude zasláno rovněž stěžovateli. Adresáti rozhodnutí budou obvykle požádáni, aby Komisi do dvou týdnů poskytli znění rozhodnutí bez důvěrných údajů a aby schválili shrnutí. Objeví-li se spory ohledně odstranění údajů, které jsou obchodním tajemstvím, bude na internetových stránkách Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž zveřejněno v některém z úředních jazyků předběžné znění rozhodnutí bez všech informací, s ohledem na něž se požaduje zachování důvěrnosti, dokud nebude po vyřešení sporných částí vydáno konečné znění rozhodnutí.
150. V zájmu transparentnosti hodlá Komise na svých internetových stránkách zveřejňovat rozhodnutí o zamítnutí stížností (podle článku 7 prováděcího nařízení), či jejich shrnutí. Je-li to nezbytné pro ochranu oprávněných zájmů stěžovatele, nebude ve zveřejněném znění rozhodnutí uvedena totožnost stěžovatele. Na internetových stránkách budou zveřejněna rovněž rozhodnutí přijatá podle článku 7 nařízení (ES) č. 1/2003 nebo rozhodnutí o změně závazků, které byly prohlášeny za závazné, podle článku 9 uvedeného nařízení. Ve vhodných případech mohou být zveřejněny i ostatní druhy rozhodnutí.

8. BUDOUCÍ REVIZE

151. Toto oznámení může být revidováno s cílem zohlednit změny platných právních předpisů, důležitý vývoj judikatury Soudního dvora Evropské unie nebo další zkušenosti získané při uplatňování pravidel hospodářské soutěže. Komise hodlá vést s podniky a právnickou obcí a dalšími zúčastněnými stranami pravidelný dialog o zkušenostech získaných při uplatňování tohoto oznámení, nařízení (ES) č. 1/2003, prováděcího nařízení a různých oznámení a pokynů.

PŘÍLOHA 1

(*) Vyjma řízení o kartelových dohodách, kdy k zahájení řízení obvykle dochází současně s přijetím prohlášení o námitkách.

(**) Bylo-li již vydáno prohlášení o námitkách, předběžné posouzení se nevyžaduje.